Nr. 10. Kraków, dnia 31 października 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskutecznia Dziennik Podawczy Magistratu.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

L. Ba. Nacz. 50/32.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 18 października 1932 r.

Nazwy ulic.

Rada miejska na posiedzeniu w dniu 23 czerwca 1932 r uchwaliła:

1) nowa ulica od Aleji Mickiewicza u wylotu ulicy Żabiej do parku Dra Jordana w Dz. XIV. Czarna Wieś otrzymuje nazwę „ul. Kadrówki“,

2) nowa ulica od ulicy Kraszewskiego do ulicy Kasztelańskiej, biegnąca równolegle do ulicy Salwatorskiej w Dz. XII. Półwsie Zwierzynieckie otrzymuje nazwę „ul. Juljana Fałata“,

3) nowa ulica od ulicy Słonecznej do przedłużenia ulicy Prywatnej, biegnąca wzdłuż bloku domów Zakładu Pensyjnego w Dz. XII. Półwsie Zwierzynieckie otrzymuje nazwę „ul. Leona Wyczółkowskiego“.

Połączone Sekcje Rady miejskiej działając imieniem Rady na posiedzeniu w dniu 28 lipca 1932 r. uchwaliły:

1) nowa ulica między Aleją 3-go Maja a przedłużeniem ulicy Krupniczej obok domu imienia Marszałka Piłsudskiego i Miejskiego Domu Wycieczkowego w Dz. XIV. Czarna Wieś otrzymuje nazwę „ul. Oleandry“.

2) nowa ulica równoległa do ulicy Płaszowskiej za wiaduktem kolejowym w Dz. XXII. Podgórze i Dz. XXI. Płaszów otrzymuje nazwę „ul. Ignacego Łukasiewicza“,

3) część ulicy św. Bronisławy tj. od ostatnich zabudowań na Salwatorze do bramy wojskowej pod Kopcem Kościuszki w Dz. XIII. Zwierzyniec otrzymuje nazwę „Aleja Jerzego Waszyngtona“,

4) ulica „Na Zbóju“ w Dz. XXII. Podgórze otrzymuje nazwę „ul. Tatrzańska“,

5) ulica „Niewiadoma“ w Dz. XXII. Podgórze i Dz. XXI. Płaszów otrzymuje nazwę „ul. Portowa“.

Magistrat podaje powyższe do publicznej wiadomości z tem, że nowo uchwalone nazwy ulic wchodzą w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent miasta:
w. z. *Witołd Ostrowski.*

L. I. Cment. 1062/32/E.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 22 października 1932 r.

w sprawie żużlowania i darniowania mogił na miejskich cmentarzach.

Celem utrzymania porządku na cmentarzach miejskich, Magistrat na podstawie przepisu art. 102 lit. n. statutu miejskiego zarządza co następuje:

Wszelkie roboty około wykonywania mogił (grobów ziemnych, stałych i czasowych) oraz utrwalania ich, jak darniowanie, żużlowanie i t. p. przeprowadza wyłącznie Zarząd cmentarza Oddział dla przyozdabiania mogił i grobowców przy ul. Rakowickiej L. 35.

Zamówienia na powyższe roboty przyjmuje wymieniony Zarząd codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 9-tej do 17-tej.

Opłaty za zamówione roboty należy uiszczać z góry przy zamówieniu według taryfy zatwierdzonej przez Magistrat a wyłożonej w biurze Zarządu cmentarza.

OKÓLNIK NR. 53.

Prezydenta miasta z dnia 8 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 53/32 w sprawie należytego konserwowania maszyn do pisania.

W celu należytej konserwacji maszyn do pisania oraz zapobieżenia nadmiernemu zużyciu ich zarządzam co następuje:

1. Każdy piszący na maszynie powinien zapoznać się z jej wewnętrzną konstrukcją.

2. Dla każdej maszyny należy przydzielić przyrządy do czyszczenia, a mianowicie: pędzel, szczoteczkę, i ściereczkę.

3. Maszynę należy codziennie oczyścić przy pomocy pędzla do odkurzania i ściereczki.

4. Pozostałości taśmy w czcionkach usuwać należy zapomocą specjalnej szczoteczki.

5) Kosz dźwigowy i szyny po których się toczy karetka, należy oczyszczać z odpadków gumy do wycierania.

6. Jeżeli szyny karetki są do tego stopnia zanieczyszczone, że karetka nie dobiega do krańcowej prawej podziałki skali, należy oczyścić dolną szynę i obustronnie napuścić jedną do dwóch kropli oliwy maszynowej.

7. Wszelkie czyszczenie maszyny uskuteczniać należy w zasadzie bez zastosowania benzyny, oliwy itd.

8. Tastry należy utrzymywać czysto. Plamy powstałe od taśmy należy usuwać zapomocą kredy i oliwy.

9. Nie wolno sporządzać równocześnie więcej jak 8 kopji.

10 Wycieranie gumą nad koszem z dźwigniami jest niedozwolone. Przy wycieraniu gumą należy przesunąć karetkę do końca na prawą lub lewą stronę.

11. Po użyciu maszynę należy zostawiać zawsze osłoniętą nakrywą.

12) Gdy maszyna przestaje funkcjonować normalnie, należy zbadać przyczynę niedomagania i o ile naprawy nie można samemu uskutecznić, należy zaraz zażądać naprawy.

OKÓLNIK NR. 55.

Prezydenta miasta z dnia 13 października 1932 r. Nr. Prez. Org. Mgtu 2/32 zawierający zarządzenie w sprawie personalnej organizacji miejskiej służby weterynaryjnej.

§ 1.

Z dniem 1 listopada 1932 r. przydzielam lekarzy weterynaryjnych, trychinoskopistki oraz niższych funkcjonarjuszy weterynaryjnych zatrudnionych w Rzeźni m. do oddziału weterynaryjnego Wydziału IX. Magistratu.

§ 2.

Wszyscy lekarze weterynaryjni, trychinoskopistki oraz niżsi funkcjonarjusze weterynaryjni będą tworzyć pod kierownictwem naczelnego lekarza weterynaryjnego jednolity zespół dla załatwiania wszystkich agend weterynaryjnych, tak w mieście, jak i w Rzeźniach i Targowicach miejskich.

§ 3.

Rozdział czynności, w szczególności zaś powierzenie lekarzom weterynaryjnym poszczególnych okręgów oraz przydział lekarzy weterynaryjnych do Rzeźni m., zostanie przeprowadzony oddzielnie osobnem zarządzeniem, wydanem na wniosek Naczelnika Wydziału IX. Magistratu.

OKÓLNIK NR. 57.

zawierający zarządzenie Prezydenta miasta z dnia 17 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 114/32. o ustanowieniu komisji lekarskich dla pracowników miejskich, oraz instrukcję dla tych komisji.

Na podstawie art. 113 Przepisów służbowych dla pracowników m. (uchwała T. Zarz. m. z dnia 5 czerwca 1925 r. L. Prez. 2984/25) oraz art. 59 Statutu emerytalnego dla pracowników m. (uchwała Tymcz. Zarządu m. z dnia 7 października 1924 L. Prez. 2645/24) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ustanawia się przy Wydziale IX. Magistratu następujące komisje lekarskie dla pracowników miejskich:

a) komisja lekarska I. instancji w składzie 3 lekarzy miejskich, z których jeden jest przewodniczącym,

b) komisja lekarska II. instancji w składzie 3 lekarzy miejskich, do których zalicza się również Naczelnika Wydziału IX., który jest zarazem przewodniczącym tej komisji.

Członkowie komisji II. instancji nie mogą być równocześnie członkami komisji I. instancji.

Członków komisji lekarskich mianuje Prezydent m.

§ 2.

Komisja lekarska I. instancji powołaną jest do badania i orzekania:

a) o fizycznem i umysłowem uzdolnieniu kandydatów na pracowników miejskich (art. 6 przyp. służb.),

b) we wszystkich przypadkach wynikających ze statutu emerytalnego, regulaminu ubezpieczenia na wypadek choroby oraz we wszystkich innych przypadkach, w których zajdzie potrzeba komisyjnego badania lekarskiego.

Komisja lekarska II. instancji powołaną jest do badania i orzekania we wszystkich przypadkach wymienionych pod lit. b) a w szczególności w razie wniesienia przez pracownika zarzutów po myśli art. 32 Statutu emerytalnego.

§ 3.

Badanie przez komisję lekarską zarządza Biuro Prezydjalne Magistratu.

§ 4.

W przypadkach przewidzianych w § 2 lit. a) Biuro Prezydjalne przesyła Komisji lekarskiej I. inst. akta odnośnego kandydata na pracownika m.

Badanie odbywa się przy zastosowaniu przepisów zawartych w §§ 6 i 7 z tem jednak, że celem badania jest ustalenie i stwierdzenie czy kandydat jest fizycznie i umysłowo uzdolniony do pełnienia odnośnych obowiązków służbowych i czy stan jego zdrowia daje gwarancje trwałego i należytego spełniania tych obowiązków.

Orzeczenie wydaje komisja na ustalonym dla tego celu formularzu.

§ 5.

Komisje lekarskie otrzymują z Biura Prezydjalnego wyjaśnienie, w jakim celu ma być przeprowadzone badanie, tudzież, czy oprócz niezdolności do służby, ma być przeprowadzone również ustalenie stopnia utraty zdolności do pracy zarobkowej i ewent. inne okoliczności, mające w myśl statutu emerytalnego znaczenie przy ustalaniu praw emerytalnych; a ponadto otrzymują:

a) wykaz stanu osobowego badanego,

b) umotywowaną opinję bezpośredniego przełożonego o służbowej przydatności pracownika m. na zajmowanem stanowisku,

c) spostrzeżenia co do zachowania się pracownika w służbie i poza służbą,

d) opis warunków pracy badanego, mogących mieć wpływ na stan jego zdrowia,

e) akta dochodzeń co do tych okoliczności, w których powstało cierpienie (kalectwo), wreszcie opinję właściwego przełożonego co do tychże okoliczności,

f) wszelkie posiadane zaświadczenia lekarzy urzędowych o przebytych przez pracownika m. chorobach, oraz

g) świadectwa o stanie zdrowia pracownika m. przy przyjęciu na służbę.

§ 6.

Przewodniczący komisji wyznacza terminy badania i zarządza wezwanie odnośnych pracowników do stawienia się w oznaczonym terminie przed komisją, ustala kolejność badania przybyłych na komisję lekarską pracowników m., stwierdza ich tożsamość, kieruje tokiem badania w komisji, sprawdza zgodność podawanych przez badanego okoliczności, dotyczących powstania i przebiegu cierpienia (kalectwa) z danemi, znajdującemi się w dokumentach, dołączonych do akt i czuwa, by orzeczenie komisji było wystawione zgodnie z obowiązującemi przepisami.

§ 7.

Badanie pracownika m. w komisjach lekarskich przeprowadzają wszyscy wchodzący w skład komisji lekarze.

Przy badaniu należy zwracać uwagę przedewszystkiem na objawy przedmiotowe cierpienia, a o ile objawy, stwierdzone przez lekarzy komisji, są niedostateczne dla rozpoznania cierpienia (kalectwa) i wydania orzeczenia, przewodniczący może skierować pracownika m. do lekarza specjalisty, wzgl. do specjalnego zakładu, wskazanych przez Prezydenta miasta. Wynik uzyskanych badań komisja bierze pod rozwagę przy wystawianiu orzeczenia.

§ 8.

Orzeczenie lekarskie komisja wystawia według wzoru, podanego w załączniku.

Przy określaniu cierpień oraz zdolności do służby miejskiej komisje lekarskie posługują się „tabelą stanów chorobowych“ wydaną przez Ministra Spraw Wewnętrznych (okólnik Nr. 82 z dnia 15 maja 1931 r.).

W punkcie 1. orzeczenia należy wymienić wszystkie stany chorobowe, stwierdzone u badanego (podstawowe i inne) z oznaczeniem głównych objawów według określeń, podanych w poszczególnych paragrafach „tabeli“.

W punkcie 2. komisja orzeka o stanie zdolności badanego do służby miejskiej według podanych we wzorze orzeczenia określeń:

a) określenie „zdolny do służby“ stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, wymienionych w rubrykach „kat. A“ lub „kat. A¹“ tabeli, o ile cierpienia z rubryki „kat. A¹“, w zależności od zajmowanego stanowiska (rodzaju służby) nie są przeszkodą do pełnienia służby;

b) określenie „niezdolny do służby na zajmowanem stanowisku“ stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, wymienionych w rubryce „kat. A¹“ tabeli, o ile dane cierpienia w zależności od zajmowanego stanowiska (rodzaju pracy), są przeszkodą do pełnienia służby;

c) określenie „niezdolność do służby jest trwała“ stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, wymienionych w rubryce „kat. B“ tabeli, a nadto w poszczególnych przypadkach cierpień wymienionych w rubryce „kat. A¹“, zależnie od rodzaju i nasilenia ich oraz stanu ogólnego badanego, o ile czynią go niezdolnym do służby na zajmowanem stanowisku;

d) określenie: „niezdolność do służby jest czasowa na okres....“ stosuje się przy stwierdzeniu cierpień, rokujących poprawę i niepodpadających pod „kat. B“.

Orzekając o zdolności wzgl. niezdolności do służby, należy odpowiednie określenie uzupełnić podaniem kategoryj i paragrafów tabeli, wymieniających wszystkie stwierdzone u badanego cierpienia.

W punkcie 3. komisja wydaje swą opinję o czasie powstania cierpienia, o winie badanego w powstaniu cierpienia, oraz o związku przyczynowym cierpienia ze służbą państwową, na podstawie załączonych do aktów świadectw i dowodów.

W punkcie 4. komisja ustala wysokość ogólnego procentu utraty zdolności zarobkowej na podstawie „skali wysokości utraty zdolności do pracy zarobkowej“, podanej w załączniku do rozporz. Rady Minist. z dnia 30 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 302). Podane w tej skali normy utraty zdolności zarobkowej o pewnej rozpiętości (np. od 30% do 100%) należy traktować w ten sposób, że najwyższą normę utraty zdolności zarobkowej należy stosować tylko do najwyższego stopnia nasilenia odnośnego cierpienia i właściwych mu objawów, uwzględniając przytem stan ogólny badanego.

Jeżeli utrata zdolności zarobkowej jest następstwem kilku cierpień przy obliczaniu obowiązują następujące zasady:

Najpierw oznacza się procent utraty zdolności zarobkowej, jaki jest następstwem cierpienia, powodującego utratę tę w stopniu najwyższym, następnie oznacza się procent utraty zdolności zarobkowej, jaki jest następstwem cierpienia, powodującego utratę tę bezpośrednio w mniejszym stopniu, dalej procent utraty zdolności zarobkowej, jaki jest następstwem cierpienia, powodującego utratę w stopniu jeszcze niższym itd.

Jeżeli pierwsze cierpienie powoduje więcej niż 20% utraty zdolności zarobkowej, procent utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej każdem z następnych cierpień, oznacza się w ten sposób, że do liczby procentu, podanego dla tego cierpiania według „skali", dolicza się dla drugiego cierpienia 5, trzeciego 10, czwartego 15 itd.

Rzeczywisty procent utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej każdem następnem cierpieniem, oblicza się od reszty procentu zdolności zarobkowej, pozostałej po obliczeniu procentu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej każdem poprzedniem cierpieniem, np. pierwsze cierpienie spowodowało 70% utraty zdolności zarobkowej, pozostała zdolność zarobkowa wynosi 30%. Drugie cierpienie powoduje 40% utraty zdolności zarobkowej, po dodaniu 5 równa się 45%, zatem rzeczywisty stopień utraty zdolności zarobkowej, spowodowany drugiem cierpieniem, wynosi 45%, od 30% tj. 13·5%.

Ogólna wysokość procentu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej wszystkiemi cierpieniami, otrzymuje się przez dodanie do procentu utraty zdolności zarobkowej, spowodowanej pierwszem cierpieniem (według skali), rzeczywistej wysokości procentu utraty zdolności zarobkowej dla każdego z następnych cierpień. W przykładzie powyższym wyniesie ona 70 + 13·5 równa się 83 ½. Ułamek poniżej 0·5 odrzuca się, powyżej 0·5 zaokrągla się, dodając 1·0.

Orzekając o wysokości utraty zdolności zarobkowej, komisja lekarska stwierdza, czy utrata zdolności zarobkowej w oznaczonej wysokości jest trwała czy też czasowa.

§ 9.

Wszystkie wyżej wymienione przepisy mają zastosowanie również w postępowaniu komisyj lekarskich II. instancji.

W piśmie skierowującem pracownika do komisji II. instancji, powinien być podany powód zarządzenia ponownego badania.

§ 10.

Nadzór nad komisjami lekarskiemi należy do Prezydenta miasta.

§ 11.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie z dnia 7 października 1932 zawarte w okólniku Nr. 54.

Załącznik

Orzeczenie

Komisji lekarskiej I. instancji (II. instancji) dla pracowników miejskich.

U p. ....

(imię i nazwisko, stanowisko, tytuł służb.)

....

(w stanie spoczynku)

urodz. ....

(data i miejsce)

stwierdzamy:

1. Cierpienie (a)

a) ....

(podstawowe)

b) ....

(inne)

2. Cierpienie (a) to (e) czyni (ą) badanego:

a) zdolnym do służby

(kat A. §§ .... kat. A¹ §§..................)

b) niezdolnym do służby na zajmowanem stanowisku

....

(kat. A¹ §§ ....)

c) niezdolnym do służby miejskiej wogóle (kat. B. §§..............)

d) niezdolność do służby jest trwała,

e) niezdolność ta jest czasowa na okres (tygodni, miesięcy).

3. Cierpienie (a) z §§ .... powodujące trwałą niezdolność do służby:

a) powstało bez własnej winy badanego,

b) powstało z winy badanego,

c) wina badanego jest umyślna,

d) wina badanego nie jest umyślna,

e) powstało przed wstąpieniem do służby m.,

f) powstało po wstąpieniu do służby m.,

g) stoi w związku przyczynowym ze służbą m.,

h) nie stoi w związku przyczynowym ze służbą m.

4. Cierpienie (a) z §§ .... powoduje (ą) ogólną utratę zdolności zarobkowej:

a) w wysokości .... %,

b) czasowo,

c) na stałe.

5. Cierpienie (a) z §§..................

a) powstało z przyczyn wymienionych w art. 5 punkt ...... Statutu emeryt. dla pracowników m.,

b) powoduje (ą) utratę zdolności zarobkowej w wysokości .... %.

6. Cierpienie (a) z §§ .... powoduje (ą) potrzebę szczególnej opieki na okres .... (na stałe).

7. Do czasu przeniesienia w stan spoczynku stan zdrowia badanego:

a) wymaga udzielenia mu urlopu zdrowotnego,

b) nie wymaga udzielenia mu urlopu zdrowotnego.

Przy wystawianiu orzeczenia przyjęto pod uwagę świadectwa i dowody, załączone do pisma, którem zarządzono badanie, a mianowicie załączniki Nr. Nr. ....

Kraków, dnia .... 193......

Członkowie: Przewodniczący:

OKÓLNIK NR. 58

z dnia 20 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og 95/32 zawierający zarządzenie Prezydenta miasta o podziale czynności i o sposobie załatwiania spraw w Magistracie.

Na podstawie § 84 i § 98 Statutu gminnego m. Krakowa zarządzam co następuje:

I. Podział czynności.

§ 1.

Zakres działania Prezydenta miasta i Wiceprezydentów miasta określony jest w statucie gminnym m. Krakowa oraz w przepisach dotyczących wykonywania funkcji państwowej władzy administracji ogólnej.

W szczególności Prezydent miasta jest przełożonym wszystkich urzędów i zakładów miejskich, zarządza sprawami Gminy, kieruje czynnościami Magistratu, oraz sprawuje funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej.

Prezydenta miasta zastępują w sprawach do jego zakresu należących Wiceprezydenci, a to w porządku i w sposób przez niego oznaczony.

Prezydent miasta określa rozdział czynności między poszczególnych Wiceprezydentów.

§ 2.

Prezydent miasta załatwia sprawy należące do jego zakresu (§ 1.) przy pomocy Magistratu, podległych mu urzędników i innych funkcjonarjuszy miejskich.

§ 3.

Magistrat jest organem wykonawczym Gminy oraz organem przy pomocy którego Prezydent m. wykonuje funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej.

Magistrat przekazane sobie czynności załatwia częścią kolegjalnie, a częścią jako sprawy bieżące.

Do kolegjalnego załatwienia przez Magistrat należą:

1) projekt preliminarza budżetu administracyjnego i budżetu zakładów i przedsiębiorstw m.,

2) zamknięcia rachunkowe budżetu admin. i budżetu zakładów i przedsiębiorstw m.,

3) wszelkie inne sprawy, które następnie mają być przedmiotem uchwał Sekcji, Komisji lub Rady m.,

4) sprawy, które powodują wydatki pieniężne lub z których wynikają dla Gminy pewne zobowiązania, o ile wydatki te i zobowiązania przekraczają kwotę 500 zł., odnośnie do spraw Elektrowni, Gazowni, Wodociągu i M. Zakładów Ceramicznych granica ta wynosi 6.000 zł.,

5) sprawy odpisywania należytości w granicach upoważnienia Rady m. udzielonego Prezydentowi m., o ile należytości te przekraczają kwotę 100 zł.,

6) sprawy, których załatwienie przez właściwy dla nich Wydział dotyczy również częściowo działalności innego Wydziału,

7) sprawy dotyczące stosowania i interpretacji przepisów prawnych,

8) projekty rozporządzeń Magistratu i Prezydenta m.,

9) wymienione niżej sprawy, o ile nie należą do jednej z kategorji spraw podanych ad 1-8), a mianowicie:

a) sprawy o charakterze zasadniczym jak np. organizacja urzędów i zakładów m., sposobu urzędowania i t. p.,

b) sprawy w których po myśli obowiązujących przepisów potrzebne jest oświadczenie Gminy (n. p. sprawa cenników, czasu pracy i t. p.),

c) ważniejsze sprawy gospodarcze zakładów i przedsiębiorstw m.,

d) projekty robót inwestycyjnych oraz konserwacyjnych.

e) rozpatrywanie projektów i planów budowlanych odnośnie budynków prywatnych, publicznych oraz zakładów przemysłowych i t. p.,

f) sprawy mające wpływ na wygląd miasta, komunikację, bezpieczeństwo publiczne itp., jak np. sprawy reklam, stacji benzynowych, stanowisk dorożkarskich, targowych itp.,

g) sprawy najmu stałych kwater dla osób wojskowych,

h) sprawy fundacyjne,

i) wnioski w sprawie zmiany taryfy gazowej i elektrycznej,

j) ustanawianie taryf za wodę i wodomierz, ulgi w opłatach za wodę ponad Zł. 100·— zezwolenia na pobór wody poza granicami miasta,

k) inne sprawy, które Prezydent miasta lub Rada m. poleci przedłożyć Magistratowi.

Wszystkie inne sprawy załatwia Magistrat bieżąco według zasad podanych w niniejszem zarządzeniu § 4 - 24.

Sprawy wchodzące w zakres administracji ogólnej (t. zw. zakres administracji państwowej poruczony Prezydentowi m.), załatwiane być mają z reguły bieżąco, a Magistratowi do kolegj. załatwienia mogą być przedkładane tylko wyjątkowo w przypadku, gdy chodzi o sprawę szczególnej wagi, lub gdy z jakiejś konkretnej sprawy wyłoni się sprawa zasadnicza.

§ 4.

Podstawą organizacji pracy Magistratu ma być szczegółowy podział czynności pomiędzy Wydziały Magistratu, Biura i Urzędy m. [1]) Podział czynności obejmuje wyliczenie rodzajów spraw, załatwianych w Wydziałach; wyliczenie to ma stanowić równocześnie podstawę rzeczowego podziału akt dla celów kancelaryjnych.

Załącznik do niniejszego zarządzenia ustala podział Magistratu na Wydziały, Biura i Urzędy m. oraz określa zakres ich działania.

Dla spraw jednorodnych pod względem prawnym względnie faktycznym, należy w obrębie Wydziału utworzyć osobne referaty.

Zależnie od rodzaju poszczególnych spraw należy łączyć kilka referatów w ręku jednego urzędnika, lub też jeden referat rozdzielić między kilku urzędników.

Podziaj pracy między referentów ma być dokonany z uwzględnieniem ich przygotowania teoretycznego i praktycznego.

§ 5.

Odpowiedzialność, która w myśl obowiązujących przepisów ciąży na urzędnikach podwładnych, nie uwalnia urzędników nad nimi przełożonych od czuwania nad należytem spełnianiem obowiązków przez podległych im urzędników, ogólnego kontrolowania sposobu załatwiania

[1]) Przez wyrażenie „Wydział“ używane w dalszych paragrafach niniejszych przepisów, rozumie się zarówno poszczególne Wydziały Magistratu, jak i Biura, Urzędy itp.

spraw, których aprobata została odnośnym urzędnikom przekazana, a w sprawach ważnych ze stanowiska interesu publicznego dokonywania szczegółowego sprawdzenia całokształtu sprawy.

Naczelnicy Wydziałów.

§ 6.

Do obowiązków naczelników Wydziałów należy między innemi:

1) odpowiednie zatrudnianie urzędników i zaznajamianie ich z obowiązującemi przepisami, jako też wykonywanie ogólnego nadzoru nad funkcjonowaniem spraw kancelaryjnych,

2) koordynowanie działalności Wydziału pod względem prawnym i rzeczowym,

3) przestrzeganie zgodności aprobowanych załatwień ze stanem aktów, z przepisami ustaw i rozporządzeń oraz zarządzeniami natury ogólnej i dyrektywami Prezydenta m.,

4) przestrzeganie celowości aprobowanych załatwień w ramach przepisów prawa i dyrektyw Prezydenta m.,

5) przestrzeganie zasad oszczędności,

6) dokładne informowanie Prezydenta m. względnie jego zastępcę o stanie spraw, które mają być podawane do jego wiadomości oraz udzielanie dyrektyw Prezydenta m. do wiadomości podwładnym mu funkcjonarjuszom,

7) podejmowanie inicjatywy wobec Prezydenta m. co do wydawania niezbędnych zarządzeń, wynikających z przepisów prawnych, czy stosunków faktycznych związanych z zakresem działania danego Wydziału,

8) wykonywanie wszelkich zarządzeń Prezydenta m. wydanych odnośnym Wydziałom.

W celu spełnienia wymienionych wyżej zadań naczelnicy Wydziałów obowiązani są:

1) przeglądać akta wpływające do Wydziału i w miarę potrzeby zamieszczać krótkie dyrektywy o sposobie załatwienia,

2) udzielać referentom wskazówek co do kierunku załatwienia spraw pozostawionych do ich decyzji,

3) odbywać konferencje z referentami,

4) czuwać nad czynnościami referentów, nad sposobem i tokiem załatwianych przez nich spraw i dokonywać osobiście perjodycznych kontroli,

5) aprobować załatwienia referentów bądź ostatecznie, bądź przed aprobatą Prezydenta miasta,

6) troszczyć się o należyte szkolenie urzędników pod względem fachowym.

Do aprobaty ostatecznej naczelnika Wydziału należą te wszystkie sprawy, które nie są zastrzeżone bądź ogólnie, bądź konkretnie aprobacie Prezydenta miasta.

§ 7.

Urzędnik zastępujący naczelnika Wydziału przejmuje wszystkie obowiązki naczelnika i ponosi taką samą odpowiedzialność jak naczelnik Wydziału.

Referenci.

§ 8.

Referentem w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest urzędnik referujący tj. przygotowujący załatwienie spraw urzędowych, należących do jego zakresu działania względnie mu przydzielonych, a to bez względu na posiadaną kategorję i stopień służbowy, do których w myśl obowiązujących przepisów należy.

Czynności poszczególnych referentów obejmują załatwianie spraw, które na podstawie obowiązujących przepisów należą do ich zakresu działania, względnie zostały im przydzielone do opracowania.

§ 9.

Referenci przygotowują załatwienie spraw i obowiązani są:

1) do dokładnej znajomości odnośnych ustaw, rozporządzeń i okólników, jakoteż należytego stosowania wszelkich przepisów dotyczących postępowania władz administracyjnych,

2) do gruntownego zbadania sprawy i przedstawienia jej zgodnie z aktami,

3) do dokładnego i poprawnego przytaczania w załatwianiu wszelkich dat, nazwisk, nazw, obliczeń cyfrowych itp.,

4) do ścisłego stosowania obowiązujących przepisów o biurowości,

5) do przestrzegania terminów, zarówno wynikających z ustaw i rozporządzeń, jak i zakreślonych przez władze centralne, wojewodę, prezydenta miasta, naczelnika Wydziału oraz terminów wynikających z okoliczności sprawy, a w szczególności wszelkich terminów środków prawnych,

6) do projektowania załatwienia w sposób najkrótszy, celowy i najbardziej wyczerpujący,

7) do przestrzegania zasad oszczędności,

8) do podejmowania inicjatywy wobec naczelnika Wydziału co do wydania niezbędnych zarządzeń, wynikających czy to z przepisów prawnych, czy stosunków faktycznych.

Projekt załatwienia referent winien opatrzyć swym podpisem i datą.

§ 10.

W interesie sprawności i szybkości urzędowania należy stosować system samodzielności załatwiania spraw przez poszczególnych referentów, polegający na samodzielnej decyzji referenta i podpisywaniu przez niego załatwienia bez aprobaty i podpisu ze strony naczelnika Wydziału.

Samodzielność taką przyznaje poszczególnym referentom, zależnie od ich osobistych kwalifikacji, Prezydent miasta na wniosek Naczelnika Biura Prezydjalnego oparty na opinji naczelnika odnośnego Wydziału, przy uwzględnieniu postanowień zawartych w § 22 niniejszego zarządzenia.

§ 11.

Referenci odnośnie do spraw, w których poruczono im prawo samodzielnego załatwiania i podpisywania obowiązani są:

a) przestrzegać strony prawnej podpisywanych przez nich załatwień tj. ich zgodności z obowiązującemi przepisami oraz zarządzeniami natury ogólnej;

b) przestrzegać zgodności tych załatwień ze wskazówkami Prezydenta miasta i naczelnika Wydziału oraz ogólnym interesem publicznym i zachowania jednolitości w ich traktowaniu;

c) przestrzegać celowości tych załatwień, w ramach przepisów prawa i dyrektyw przełożonych;

d) informować Naczelnika Wydziału o stanie spraw, które winny być podawane do jego wiadomości oraz podawać dyrektywy Prezydenta m. względnie naczelnika do wiadomości właściwych czynników.

§ 12.

Referenci fachowi (§ 16) niezależnie od odpowiedzialności ciążącej wogóle na urzędnikach referujących, obowiązani są nadto załatwiać wszystkie powierzone im sprawy zgodnie z wymaganiami danej gałęzi wiedzy fachowej.

§ 13.

W wypadkach niecierpiących zwłoki, gdy czy to zachowanie drogi służbowej, czy uzyskanie przepisanej aprobaty nie jest możliwe, względnie spowodowałoby zwłokę w załatwieniu sprawy niedopuszczalną ze stanowiska interesu publicznego lub szczególnie ważnego interesu prywatnego, każdy urzędnik referujący jest obowiązany zarządzić co koniecznie należy, ażeby sprawa nie ucierpiała, lub terminu nie ominięto.

W przypadkach takich odnośny urzędnik obowiązany jest złożyć sprawozdanie swemu naczelnikowi.

Kancelarja.

§ 14.

Kierownik kancelarji w poszczególnych Wydziałach prowadzi kancelarję i jest obowiązany:

1) stale nadzorować pracę personalu kancelaryjnego,

2) ściśle przestrzegać przepisów o biurowości oraz informować naczelnika Wydziału o brakach dostrzeżonych w tym względzie u poszczególnych referentów, prowadzić ewidencję wszelkich terminów wymienionych w § 9 p. 5 i terminów tych dopilnowywać.

3) przestrzegać zasady oszczędności oraz podejmować inicjatywę co do wprowadzenia możliwych uproszczeń biurowości,

4) przestrzegać zarządzeń, mających na celu ochronę tajności i poufności spraw.

Do obowiązków kierownika kancelarji może należeć również prowadzenie zapisków budżetowo-gospodarczych, ksiąg rachunkowych, inwentarzowych, materjałowych, depozytowych itd. z wyjątkiem ksiąg budowlanych, prowadzonych przez organa techniczne.

Do obowiązków kierownika kancelarji należy uwierzytelnianie odpisów pism i dokumentów, sporządzonych na żądanie władz i osób interesowanych, jak również załączników.

Ponadto kierownik kancelarji spełnia inne czynności przewidziane instrukcją kancelaryjną.

Personal kancelaryjny obowiązany jest do wykonywania tych wszystkich czynności, które według rozdziału czynności kancelaryjnych zostaną poszczególnym urzędnikom kancelaryjnym przydzielone.

II. Sposób urzędowania.

§ 15.

Wszystkie Wydziały Magistratu obowiązane są działać w ścisłem porozumieniu, udzielając sobie do wglądu w miarę potrzeby przed lub po załatwieniu akta tych spraw, które pozostają w związku z ich zakresem działania.

Referenci Magistratu obowiązani są udzielać sobie w krótkiej drodze wyjaśnień i opinji bądź ustnie, umieszczając stosowne zapiski na aktach, bądź, o ile tego zachodzi potrzeba przez odręczne udzielanie aktów sprawy. Udzielanie opinji, wyjaśnień itp. między referentami w drodze pisemnej (przesyłanie aktów brevi manu), może dopuścić naczelnik Wydziału tylko wyjątkowo w razie zachodzącej potrzeby, jednak nigdy w odniesieniu do porozumiewania się referentów tego samego Wydziału.

§ 16.

Sprawy o przeważającym charakterze fachowym załatwiają referenci fachowi, którzy sprawy te winni załatwiać w miarę potrzeby w porozumieniu z właściwymi referentami administracyjno-prawnymi. Naodwrót sprawy o przeważającym charakterze administracyjno-prawnym załatwiają referenci administracyjni w porozumieniu w miarę potrzeby z właściwymi referentami fachowymi. Wyjątki od powyższej zasady są dopuszczalne w sprawach pilnych.

Zakres i sposób wzajemnego porozumiewania się ustali naczelnik Wydziału, o ile zaś sprawy załatwiane są w różnych Wydziałach lub Biurach lub Urzędach, Naczelnik Biura Prezydjalnego. Wątpliwości w sprawach o których mowa w niniejszym paragrafie, rozstrzyga Prezydent miasta.

Referentami fachowymi w rozumieniu niniejszego przepisu są referenci zajmujący stanowiska, których zajmowanie zależy od wykazania się specjalnem teoretycznem wykształceniem fachowem z wyłączeniem wykształcenia prawniczego.

Referenci fachowi nie powinni być zasadniczo używani do załatwiania spraw, które nie wchodzą w zakres ich wiadomości fachowych.

§ 17.

Niektóre sprawy należące do zakresu działania Magistratu należy przeprowadzać w drodze dochodzeń komisyjnych. W szczególności dochodzenia komisyjne należy przeprowadzać w sprawach, które:

a) w myśl obowiązujących przepisów wymagają dochodzeń komisyjnych,

b) Prezydent miasta bliżej określi odnośnie do poszczególnych Wydziałów, że mogą względnie mają być załatwione w drodze komisyjnej,

c) naczelnik Wydziału uzna za potrzebne załatwić w drodze komisyjnej.

Prezydent miasta określi, w których sprawach przeznaczonych do dochodzeń komisyjnych poszczególni urzędnicy mogą wydawać zarządzenia i orzeczenia za Prezydenta m. i ze skutkiem prawnym równym zarządzeniom i orzeczeniom Prezydenta miasta.

Orzeczenia i zarządzenia takie wydawane na komisjach podpisują odnośni urzędnicy prowadzący komisje w sposób oznaczony w § 23.

§ 18.

Wszyscy urzędnicy Magistratu obowiązani są załatwiać bezpośrednio i wyczerpująco sprawy zgłaszają-

cych się u nich stron, o ile na to zezwalają obowiązujące przepisy prawne oraz okoliczności faktyczne.

§ 19.

W urzędowaniu Magistratu ma być zabezpieczona ochrona tajności i poufności spraw.

Sprawami tajnemi względnie poufnemi są te sprawy, które Prezydent miasta lub naczelnik Wydziału wzgl. instancje wyższe zakwalifikują jako sprawy „tajne“ lub „poufne“.

Akta spraw tajnych są dostępne jedynie Prezydentowi miasta względnie Wiceprezydentom, naczelnikowi danego Wydziału, urzędnikowi mającemu poruczony odnośny referat, oraz urzędnikom upoważnionym imiennie przez naczelnika Wydziału. Pozatem odnośnie spraw tajnych obowiązują następujące zasady:

a) przyjmowanie, załatwianie spraw tajnych i przechowywanie odnośnych akt należy do obowiązków naczelnika Wydziału,

b) za zgodą Prezydenta miasta część tych czynności mogą spełniać poszczególni urzędnicy.

Akta spraw poufnych są w zasadzie dostępne wszystkim urzędnikom, referującym w danym Wydziale, o ile są im potrzebne dla urzędowania, innym zaś urzędnikom referującym w Magistracie tylko o tyle, o ile uzyskają zezwolenie właściwego naczelnika Wydziału na przeglądanie tych akt dla celów urzędowych. Akta spraw poufnych są wykluczone od przeglądania przez strony (art. 14 rozp. Prez. R. P. o post. admin.).

Załatwienia tajne i poufne nie mogą być przedmiotem komunikatów do prasy lub innych informacji wychodzących poza obręb Magistratu.

§ 20.

Szczegóły organizacji kancelarji regulują osobne przepisy.

§ 21.

Następujące sprawy mają być z reguły przedkładane do aprobaty względnie decyzji Prezydenta miasta:

1) wszelkie pisma do władz wyższych,

2) wewnętrzne zarządzenia dotyczące organizacji i trybu urzędowania Magistratu, oraz urzędów i organów miejskich,

3) projekty rozporządzeń,

4) opinje o nadsyłanych przez wojewodę projektach ustaw, rozporządzeń i zarządzeń o charakterze ogólnym,

5) sprawy o charakterze politycznym, za które uważa się w szczególności:

a) udzielanie wskazań ze stanowiska politycznego,

b) sprawy interpelacji poselskich,

c) sprawy, które były poruszane w prasie w oświetleniu ujemnem dla administracji, lub w których stawiane są zarzuty funkcjonarjuszom podległym Prezydentow miasta,

6) sprawozdania składane wojewodzie, dotyczące spraw ogólnych lub większego znaczenia, oraz wszelkie wnioski natury zasadniczej,

7) decyzje w sprawach osobowych,

8) wnioski do preliminarzy budżetowych rocznych i kredytów dodatkowych,

9) polecenia wypłat (asygnacje kasowe) i odpisywanie należytości,

10) sprawy obrony interesów Gminy,

11) sprawy szczególnie wątpliwe pod względem prawnym i rzeczowym, a to:

a) sprawy kompetencyjne, jakoteż inne sprawy sporne z innemi władzami i urzędami,

b) sprawy, w których projekty załatwienia odstępują od stosowanej dotąd praktyki względnie interpretacji albo od poprzednich dyrektyw wojewody,

12) sprawy co do których właściwi urzędnicy Magistratu nie osiągnęli porozumienia,

13) instrukcje i okólniki do urzędów i organów podległych,

14) sprawy dotyczące organizacji miejskich organów kolegjalnych,

15) sprawy wyborów do związków komunalnych,

16) sprawy dotyczące podziału administracyjnego miasta,

17) sprawy mobilizacyjne i decyzje główne w sprawach wojskowych,

18) sprawy, w których wojewoda wystosował do Prezydenta miasta pismo ad personam,

19) inne sprawy z zakresu poszczególnych referatów zastrzeżone do aprobaty Prezydenta miasta.

20) sprawy, które naczelnik Wydziału uzna za wskazane przedłożyć Prezydentowi miasta.

§ 22.

Pisma wychodzące z Magistratu, które podpisują osobiście Prezydent miasta lub Wiceprezydenci miasta, mają nagłówek „Prezydent miasta“.

Wszystkie inne pisma mają nagłówek „Magistrat“ z oznaczeniem odnośnie spraw admin. państwowej „jako władza administracji ogólnej I. instancji“.

Pisma wychodzące z Magistratu podpisują z reguły te osoby, które w zakresie swej kompetencji dokonały ostatecznej aprobaty danej sprawy.

Pod każdym podpisem należy umieścić wyraźne brzmienie nazwiska podpisującego.

Wszystkie pisma, których nie podpisuje Prezydent względnie Wiceprezydent, podpisywane są oznaczeniem „za Prezydenta miasta“. Jedynie orzeczenia i elaboraty fachowo-lekarskie, lekarsko-weterynaryjne, jakoteż fachowo-techniczne, są podpisywane przez odnośnego urzędnika fachowego bez dodatku „za Prezydenta miasta“; jednak i w tych przypadkach pisma Magistratu, do których powyższe elaboraty, świadectwa i orzeczenia są załącznikami, podpisywane są w zwykłym trybie wskazanym w niniejszym paragrafie względnie przepisach o biurowości.

Prezydent miasta może w razie potrzeby upoważnić urzędnika, ażeby w sprawie zastrzeżonej do aprobaty Prezydenta m. i przez Prezydenta m. aprobowanej, podpisał czystopis wychodzący z Magistratu z oznaczeniem „z polecenia Prezydenta m“.

§ 23.

Używanie pieczęci regulują osobne przepisy.

Urzędnicy fachowi mają prawo używania pieczęci okrągłej z herbem miasta i napisem wskazującym ich zależność służbową i charakter urzędowy („Magistrat m. Krakowa“, — „lekarz miejski“ itp.) tylko w następujących przypadkach:

a) gdy przy czynnościach urzędowych przez nich spełnianych użycie pieczęci jest niezbędne (np. ekshumacja itp.),

b) gdy chodzi o uwiarygodnienie orzeczeń, opinji i elaboratów fachowych, które w myśl paragrafu poprzedniego urzędnicy fachowi podpisują bez dodatku „za Prezydenta miasta".

III. Przepisy końcowe.

§ 24.

Rozporządzenie nieniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

OKÓLNIK Nr. 59.

Prezydenta miasta z dnia 27 października 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 120/32 w sprawie wysyłania przesyłek zwolnionych od opłaty pocztowej.

Ustawa z dnia 3 czerwca 1924 r. (jednolity tekst w Dz. U. R. P. Nr. 12 poz. 57/1931) o poczcie, telegrafie i telefonie, postanawia w art. 23 co następuje:

1) Od opłat pocztowych wolne są:

a) wszelkie urzędowe przesyłki władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) urzędowe przesyłki listowe, zwykłe i polecone oraz za zwrotnem poświadczeniem odbioru, wysyłane przez władze i urzędy (organa) państwowe w stosunku wzajemnym, do władz i urzędów (organów) samorządowych tudzież w sprawach dotyczących służby publicznej, do osób i instytucyj, niezwolnionych od opłaty pocztowej;

c) urzędowe zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez władze i urzędy (organa) samorządowe w wykonywaniu poruczonego zakresu działania, w stosunku wzajemnym, do władz i urzędów (organów) państwowych oraz do osób i instytucyj, niezwolnionych od opłaty pocztowej;

d) urzędowe, zwykłe i polecone przesyłki listowe oraz paczki pocztowe, przesyłane między Pocztową Kasą Oszczędności a urzędami (agencjami) pocztowemi jako zbiornicami Pocztowej Kasy Oszczędności w myśl postanowień § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności i rozdziału V. Statutu Pocztowej Kasy Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 545);

e) zwykłe przesyłki listowe, wysyłane przez osoby i instytucje niezwolnione od opłaty pocztowej, do władz i urzędów państwowych oraz samorządowych na wezwanie urzędowe tych władz i urzędów, jak również doniesienia o chorobach zakaźnych i zawodowych, w wykonaniu obowiązku doniesienia, nałożonego przepisami prawnemi;

f) przesyłki pocztowe, dotyczące jeńców wojennych i osób internowanych, przeznaczone dla tych osób lub przez nie wysyłane, w granicach ustalonych światową umową pocztową;

g) przesyłki poczty polowej, w granicach określonych przepisami dla poczt polowych.

Minister Poczt i Telegrafów osobnem rozporządzeniem określi warunki, tudzież zasady obowiązujące przy wysyłaniu przesyłek zwolnionych od opłaty pocztowej.

2) a) Poza zwolnieniami od opłat pocztowych, podanemi w ustępie 1 niniejszego artykułu, nikt nie ma prawa do bezpłatnego korzystania z poczty.

Postanowienie powyższe nie narusza obowiązków nałożonych na pocztę w ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy str. 509).

b) W razie stwierdzenia w wypadku wskazanym w punkcie e) ustępu 1, że zwykła przesyłka listowa winna była być opłacona, obowiązany jest adresat tj. władza lub urząd kopertę odnośnej przesyłki, a przy kartkach — odpis jej adresu wraz z adresem nadawcy oddać urzędowi pocztowemu oddawczemu, który zarządzi ściągnięcie od nadawcy podwójnej taryfowej opłaty pocztowej.

c) Zwolnienie od opłat pocztowych przesyłek listowych wymienionych w punktach b) i c) ustępu 1, nie odnosi się do:

I. przesyłek listowych przeznaczonych dla adresatów zamieszkałych w miejscowości, w której ma siedzibę swoją nadająca te przesyłki władza względnie urząd;

II. przesyłek listowych przeznaczonych do zagranicy;

III. innych pocztowych należności za przesyłki listowe, nieprzewidzianych w punktach b) i c) ustępu 1.

Wymienione pod I. i II. przesyłki muszą być opłacone przy nadaniu. Również przy nadaniu muszą być uiszczone należności wskazane pod III.

d) Wymienione w punktach b) i c) ustępu 1. urzędowe przesyłki listowe, wysyłane przez władze i urzędy państwowe względnie samorządowe w wyłącznym interesie adresatów niezwolnionych od opłat pocztowych, podlegają pojedynczej, zwykłej taryfowej opłacie pocztowej ustanowionej dla danego rodzaju przesyłek pocztowych; opłatę tę uiszcza adresat przy odbiorze przesyłki.

W razie niedoręczalności listu lub kartki z przerzuconą na adresata opłatą, zwraca się je nadawcom bezpłatnie.

3) Od opłaty telegraficznej są wolne:

a) telegramy władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) telegramy meteorologiczne Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie, jego stacyj i obserwatorów;

c) telegramy, wysyłane przez jakiekolwiek osoby prywatne do właściwych władz państwowych o pomoc w wypadkach napadów rabunkowych, pożarów, powodzi, katastrof kolejowych, epidemji i innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowemi zdarzeniami;

d) telegramy władz wojskowych w czasie mobilizacji ogólnej lub częściowej i wojny oraz w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;

4) Od opłaty telefonicznej są wolne:

a) rozmowy telefoniczne władz, urzędów oraz organów pocztowych, telegraficznych i telefonicznych;

b) rozmowy telefoniczne władz wojskowych w czasie mobilizacji ogólnej lub częściowej i wojny oraz w okresie, kiedy tego będzie wymagał interes obrony Państwa, stwierdzony uchwałą Rady Ministrów;

c) doniesienia telefoniczne, wysyłane trybem i w wypadkach przewidzianych w punkcie c) ustępu 3.

5) Poza wyjątkami, podanemi w ustępach 3 i 4

nikt nie ma prawa do bezpłatnego korzystania z telegrafu i telefonu.

6) Wysokość należności jakie płacić ma Pocztowa Kasa Oszczędności zarządowi Poczt i Telegrafu za jego świadczenia w myśl § 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1924 r. o Pocztowej Kasie Oszczędności i rozdziału V. Statutu Pocztowej Kasy Oszczędności (Dz. U. R. P. Nr. 55 poz. 545) określi corocznie Rada Ministrów na wniosek Ministra Poczt i Telegrafów.

W wykonaniu powyższych postanowień Minister Poczt i Telegrafów rozporządzeniem z dnia 21 maja 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 452) ustalił następujące warunki i zasady obowiązujące przy wysyłaniu wymienionych wyżej w ustawie przesyłek pocztowych, a mianowicie:

1) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkty a) i d), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą:

„Sprawa służbowa — wolna od opłaty pocztowej".

2) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt b), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci, określającej nazwę wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą: „Sprawa urzędowa — wolna od opłaty pocztowej".

3) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt c), winny być opatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającej władzy lub urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt, oraz klauzulą:

„Sprawa urzędowa w wykonaniu poruczonego zakresu działania — wolna od opłaty pocztowej".

4) Przesyłki, wymienione w art. 23 ust. 1) punkt e), winny być na stronie adresowej oznaczone imieniem i nazwiskiem osoby lub nazwą instytucji wysyłającej i jej dokładnym adresem, oraz klauzulą: „Na wezwanie urzędowa — wolna od opłaty pocztowej".

5) Wszelkie przesyłki, wolne w myśl art. 23 ust. 1) od opłaty pocztowej, winny pod względem rozmiarów, wagi, opakowania i adresu odpowiadać wymaganiom ogólnym, ustalonym w przepisach pocztowych dla danego rodzaju przesyłek pocztowych i z wyjątkiem przesyłek, wymienionych w punktach f) i g) tegoż artykułu, muszą być nadawane w urzędach (agencjach) pocztowych do rąk urzędnika pocztowego. Przesyłki takie, wyjęte ze skrzynek pocztowych, będą zwracane nadawcom, a w braku adresu nadawcy — będą uważane za niedoręczalne.

6) Przesyłki, zwolnione od opłat pocztowych, z wyjątkiem przesyłek, wymienionych w art. 23 ust. 1) punkty e) do g) włącznie, muszą być nadawane za pomocą pocztowych książek nadawczych, do których przesyłki zarejestrowane należy wpisywać pojedynczo, a zwykłe przesyłki listowe w ogólnej sumie. Do nadawania zwykłych przesyłek listowych mogą władze i urzędy używać osobnych książek własnego nakładu i wpisywać te przesyłki pojedynczo, jednak urzędy (agencje) pocztowe stwierdzać będą tylko ogólną ilość nadanych przesyłek.

Do przesyłek, wymienionych w art. 23 ust. 2) punkt d) ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, mają zastosowanie odpowiednie postanowienia niniejszego rozporządzenia z tą zmianą, że na przesyłkach władz i urzędów państwowych winna być umieszczona klauzula: „Sprawa urzędowa — opłatę pocztową uiści adresat", a na przesyłkach władz i urzędów samorządowych klauzula:

„Sprawa urzędowa w wykonaniu poruczonego zakresu działania — opłatę pocztową uiści adresat".

Podając powyższe do wiadomości polecam ścisłe przestrzeganie przepisów, warunków i zasad dotyczących wysyłania przesyłek pocztowych.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

25-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 26-go października 1932 r.

Dnia 26-go października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Ducha, Dra Klimeckiego, Dra Landaua i W. Ostrowskiego przy udziale 92 członków Rady posiedzenie Rady m.

Przed porządkiem dziennym.

Konwersja pożyczki zł. 236.000, zaciągniętej w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa na budowę Miejskiego Domu Wycieczkowego.

Dyrektor Miejskiej Izby Obrachunkowej Jan Krzyżanowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zmienia się uchwałę Rady miejskiej z dn. 16-go stycznia 1931 r. w sprawie zaciągnięcia pożyczki zł 200.000·— oraz uchwałę T. Rady miejskiej z dnia 28 stycznia 1932 r. w sprawie zaciągnięcia pożyczki zł. 36.000·—.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta wspólnie z Sekcją Skarbową do zaciągnięcia w Komunalnej Kasie Oszczędności m. Krakowa pożyczki długoterminowej w kwocie 236.000 złotych w złocie, zabezpieczonej na hipotece M. Domu Wycieczkowego lwh. 203/XIV. Dz. Czarna Wieś, na warunkach możliwie dla Gminy najdogodniejszych.

III. Pożyczka powyższa służyć ma na konwersję dwóch pożyczek krótkoterminowych Komunalnej Kasy Oszczędności m. Krakowa na budowę Miejskiego Domu Wycieczkowego, a mianowicie: zł. 200.000, zaciągniętej na podstawie uchwały Tymcz. Rady miasta z dnia 16 stycznia 1931 r. i zł. 36.000, zaciągniętej na podstawie uchwały Tymcz. Rady miasta z dnia 28 stycznia 1932 r.

IV. Do podpisania potrzebnych dokumentów pożyczkowych oraz podjęcia i pokwitowania waluty pożyczki upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz radców miejskich: Józefa Gałęzowskiego i Aleksandra Rittermana, zaś w razie przeszkody którego z nich radców miejskich: inż. Witolda Wierzchowskiego i Karola Haraschina. (L. M. I. O. K. O. m. 132/32).

I. Wystawa ku uczczeniu pamięci Stanisława Wyspiańskiego.

Imieniem Pana Prezydenta miasta oraz Wydziału muzealnego Rm. Prof. Dr. Juljan Nowak wnosi:

Rada miasta uchwali:

Z uwagi na narodowe znaczenie listopadowego obchodu ku czci St. Wyspiańskiego i ze względu na reprezentacyjny charakter wystawy dzieł Wyspiańskiego w Pałacu Sztuki, Rada miejska zezwala wyjątkowo na wypożyczenie tych dzieł zmarłego artysty, które są własnością Muzeum Narodowego, a nie są wystawione w galerji w Sukiennicach, które wybrany do tego specjalnie subkomitet wydziału muzealnego, na wystawę zakwalifikuje i odpowiednio zabezpieczy własność Muzeum Narodowego. (L. IV. Ms. 268/32).

Uchwalono.

II. Zniesienie Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i reorganizacja Wydziału VIII. Magistratu.

Imieniem Sekcji III., VIII., Komisji dla spraw Rzeźni i Targowicy miejskiej Naczelnik Biura Prezydjalnego Herget wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Zarządza się zniesienie Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich oraz reorganizację Wydziału VIII. Magistratu.

II. Utrzymuje się nadal istniejące dotychczas linjowe urzędy poborowe oraz korpus straży poborowej. Zarazem upoważnia się P. Prezydenta miasta do przeprowadzenia w razie potrzeby reorganizacji urzędów linjowych oraz korpusu straży.

III. Dotychczasowe agendy M. U. P. przydziela się w następujący sposób:

1) Sprawy personalne do Biura Prezydjalnego,

2) Sprawy administracyjno-gospodarcze (dostarczenie umundurowania, przyborów kancelaryjnych i t. p.) do Wydziału I.,

3) Prowadzenie księgowości, rachunkowości i kasowości do M. I. O. z wyjątkami podanemi pod poz. VI.,

4) Resztę agend w zakresie ustalonym pod poz. V. do Wydziału VIII.

IV. Z dotychczasowego zakresu działania Wydziału VIII. wyłącza się wymienione niżej sprawy i przydziela się je innym Wydziałom, a mianowicie:

1) sprawy ewidencji cen do Wydziału III.,

2) sprawy ustanawiania cen maksymalnych (n. p. wyroby mączne, mięsne, odzież, obuwie) do Wydziału III.,

3) sprawy wynikające z przepisów o rybołówstwie do Wydziału VII.,

4) sprawy wynikające z przepisów o prawie łowieckiem do Wydziału VII.,

5) sprawy wynikające z ustawy o ochronie własności polnej do Wydziału VII.,

6) sprawy dzierżawy gminnych rewirów łowieckich oraz rewirów rybackich do Wydziału I.

7) sprawy opłat od psów do Wydziału II.,

8) sprawy ochrony płodów rolnych do Wydziału VII.,

9) sprawy urzędów rozjemczych dla spraw kredytowych dla małorolnych do Wydziału II.

V. Zakres działania Wydziału VIII. ma obejmować:

1) sprawy ogólne z zakresu spraw aprowizacyjno-targowych (n. p. polityka targowa, budowa hal, ustalanie placów targowych),

2) sprawy wynikające z regulaminu targowego,

3) sprawy komisarjatu targowego,

4) sprawy opłat targowych,

5) sprawy dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków,

6) sprawy dodatków komunalnych do państwowych podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji,

7) sprawy podatku ładunkowego,

8) sprawy opłat mytniczych i mostowych,

9) sprawy opłat za korzystanie z urządzeń Rzeźni m. i Targowicy m.,

10) sprawy opłat postojowych,

11) sprawy sprzedaży mięsa prowincjonalnego,

12) sprawy administracji i konserwacji budynków urzędowych,

13) sprawy administracji miejskimi objektami targowymi (hale, jatki, kramy, sklepy),

14) sprawy administracji Rzeźni i Targowicy m. (wraz z zakładami ubocznemi tj. kafilerją, chłodnią i fabryką lodu),

15) sprawy M. Zakładów Aprowizacyjnych (składy węgla, drzewa i składy towarowe, piekarnia),

16) zarząd linjowemi urzędami poborowemi i nadzór nad ich działalnością, oraz nadzór służbowy nad personalem straży poborowej,

17) pobór i inkasowanie wszelkich opłat i należytości wynikających z podanej wyżej działalności Wydziału VIII. wykonywane w sposób podany pod poz. VI.,

18) inne sprawy, które Prezydent m. Wydziałowi VIII. przydzieli.

VI. Pobór opłat i należytości, o których mowa pod poz. V. p. 17) wykonywać mają linjowe urzędy poborowe, biuro rachunkowe w Rzeźni m. (poz. VII.) i Komisarjat Targowy. W Wydziale VIII. tworzy się Centralną Kasę Poborową, do której ma należeć inkasowanie gotówki z poszczególnych urzędów poborowych, biura rachunkowego w Rzeźni m. i Komisarjatu Targowego, odprowadzenie wpływu do Głównej Kasy miejskiej, kontrola urzędów poborowych i rozliczenia miesięczne z akcji inkasowej.

Prezydent miasta upoważniony jest agendy poborowe wykonywane przez którykolwiek z wymienionych wyżej organów (urzędy linjowe, biuro rachunkowe w Rzeźni i Komisarjat Targowy) wyłączyć z zakresu działania Centralnej Kasy Poborowej w Wydziale VIII. i przydzielić bezpośrednio do zakresu M. I. O.

VII. Rzeźnia m. wraz z zakładami ubocznemi (chłodnia, kafilerja, fabryka lodu) Targowice m. oraz M. Zakłady Aprowizacyjne stanowią dwa zakłady administrowane przez Magistrat i otrzymują nazwy: „Rzeźnia i Targowice m.“ i „M. Zakłady Aprowizacyjne“.

Wykonywanie agend rachunkowo-kasowych Miejskich Zakładów Aprowizacyjnych odbywać się ma według dotychczasowego systemu. Dla Rzeźni i Targowicy m. tworzy się w Rzeźni biuro rachunkowe, które będzie przeprowadzać pobór wszelkich należytości i opłat dokonywanych za świadczenia Rzeźni m. oraz korzystanie z urządzeń Rzeźni m., a nadto uskuteczniać będzie konieczne wydatki na bieżące potrzeby. Rozporządzenie Prezydenta m. ustali rodzaj tych wydatków, sposób ich

dokonywania oraz granice w jakich samodzielne wydatkowanie w Rzeźni będzie dopuszczalne.

VIII. Wykonanie niniejszej uchwały powierza się P. Prezydentowi m. W szczególności upoważnia się Prezydenta m. do wydawania potrzebnych zarządzeń i instrukcyj dotyczących wprowadzenia w życie ninieszej uchwały oraz przeprowadzenie zmian w zakresie działania Wydziałów, o ile to ze względu na reorganizację Wydziału VIII. okaże się potrzebne. Termin wprowadzenia w życie tej uchwały oznaczy Prezydent m.

W dyskusji nad powyższemi sprawami zabrał głos Rm. Inż. Rolle i proponuje, aby punkt 12-ty w tymże ustępie szedł po punkcie 14-tym i aby brzmiał: „Sprawy administracji budynkami należącemi do zakresu działania Wydz. VIII-go (lokal urzędowy Wydz. VIII., urzędy poborowe i t. p.)".

Wniosek Referenta wraz z poprawką Rm. Inż. K. Rollego uchwalono.

(Nr. Prez. Org. Urzęd. 28/32).

III. Pożyczki w Banku Gospod. Krajowego.

Imieniem Sekcji II. i III. Dyrektor M. I. O. Jan Krzyżanowski wnosi:

Rada miasta uchwali:

I. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki w kwocie 200.000 zł. w złocie w 7% listach zastawnych VII. emisji Banku Gospodarstwa Krajowego, spłacalnej w ciągu 36 lat na warunkach szczegółowych, podanych w promesie tegoż Banku Nr. prom. 9/1272/VII.konw.

II. Upoważnia się Pana Prezydenta miasta do zaciągnięcia w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki w kwocie 120.000 zł. w złocie w 8% obligacjach budowlanych III. emisji Banku Gospodarstwa Krajowego, spłacalnej w ciągu 25 lat na warunkach szczegółowych podanych w promesie tegoż Banku Nr. prom. 9/1272/VII./konw.

Obydwie pożyczki zostaną zahipotekowane w stanie biernym realności obj. lwh. 669 ks. gr. gm. kat. Kraków VIII. Kazimierz.

III. Powyższe pożyczki służyć mają na konwersję krótkoterminowych kredytów budowlanych, zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego na dokończenie budowy IV. piętrowego domu na „Birnbaumówce" w kwotach zł. 225.000, zł. 45.000, zł. 30.000 i zł. 20 000.

IV. Do podpisania odnośnych dokumentńw pożyczkowych, podjęcia i pokwitowania waluty pożyczki upoważnia się Pana Prezydenta miasta względnie jego zastępcę oraz radców miejskich: pp. Dr. Grossa Adolfa i Dr. Krzetuskiego Karola, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich radców miejskich pp. Dr. Chana Augusta i Dr. Czuchajowskiego Bolesława.

Uchwalono. (Nr. D. M. I. O./B. G. K./153/32).

IV. Opłaty mytnicze na rok 1933/34.

Imieniem Sekcji II. (skarbowej) i VIII. st. radca Mgtu Batko wnosi:

Rada miasta uchwali:

W roku budżetowym 1933/34 pobierać się będzie opłaty mytnicze w dotychczasowej wysokości, a mianowicie:

1) od zwierząt domowych idących luzem po 10 gr.
2) od zwierząt domowych w zaprzęgu po 40 gr.

Powyższe opłaty pobiera się tylko przy przekroczeniu linji mytniczej (rogatki) w kierunku miasta.

Uchwalono. (Nr. M. U. P. myto 110/32/B.).

Resztę spraw Rada m. uchwaliła en bloc, a mianowicie:

V. Plan zabudowania obszaru gruntów między ulicami: Kazimierza Wielkiego, Juljusza Lea, Józefitów i ulicą Nowowiejską Dz. XV.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 listopada 1930 r. do L. Bb. 5330/30, uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego dla sześciu bloków na obszarze w Dz. XV. (Nowej Wsi) ograniczonym ulicami: Kazimierza Wielkiego, Juljusza Lea, Nowowiejska i Józefitów następujący sposób zabudowania:

1) dla bloków oznaczonych w planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 15 września 1930 r. liczbami (arabskiemi w kółkach) (1), (2) i (3) sposób zabudowania zwarty z tylnemi linjami budowlanemi wkreślonemi w powyższym planie kolorem czerwonym, oraz z jedną grupą oficyn dwutraktowych w każdym bloku, usytuowaną w sposób na planie uwidoczniony,

2) dla bloków oznaczonych liczbami (4), (5) i (6), sposób zabudowania zwarty z tylnemi linjami budowlanemi, wkreślonemi w planie Budownictwa m. Oddział B. z dnia 15 września 1930 r. kolorem czerwonym, względnie niebieskim oraz z dwoma grupami oficyn w każdym bloku, usytuowanemi jak w planie wkreślono, przyczem w traktach frontowych budynków przy ulicach: przedłużonej ul. Urzędniczej, przedłużonej ul. Konarskiego i po zachodniej stronie Józefitów, należy pozostawić wolne od zabudowania przeloty o szerokości 10 m., oznaczone w powyższym planie zabudowania kolorem niebieskim,

3) ilość kondygnacji tak w budynkach frontowych jakoteż oficynowych oznaczone w powyższym planie liczbami (rzymskiemi w kółkach) a mianowicie: wysokość domów mających stanąć przy ul. Wybickiego na sześć kondygnacji, przy ulicach: Kazimierza Wielkiego, Juljusza Lea, Nowowiejskiej i ul. Józefitów na 5 kondygnacji, przy przedłużonej ul. Konarskiego i przedłużonej Urzędniczej na 4 kondygnacje, zaś wysokość budynków oficynowych we wszystkich blokach na 3 kondygnacje.

Ilość kondygnacji oznaczona na planie liczbami rzymskiemi w kółkach rozumiana jest łącznie z parterem. Suteren mieszkalnych ani w budynkach frontowych, ani w oficynowych urządzać nie wolno.

W drodze wyjątku zezwala się na udzielanie konsensów na budynki niezbędne do prowadzenia gospodarstwa ogrodniczo-rolnego na tyłach realności położonych przy ul. Kazimierza Wielkiego, nie dalej jednak jak do linji oznaczonej w powyższym planie: A-B, C-D, E-F.

Plan powyższy należy wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały.

(Nr. BB. 5240/30).

VI. Plan zabudowania gruntów Płaszowskiej Fabryki Dachówek i Cegieł S. A. w Krakowie, Dz. XXI.

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21-go czerwca 1932 r. Nr. Bb. Reg. 124/32/XLI. uchwala się po myśli art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania gruntów wchodzących w skład realności lwh. 176, 481, 906, 1117, 1226, 1227, 1409 i 1733 Dz. XXI. Płaszów ograniczonych gruntem gm. miasta Krakowa l. k. 1389/1, gruntami l. k. 1393, drogą l. k. 1861 i parcelą l. k. 1353 według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 2 października 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) otwarcie ulicy oznaczonej na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 2 października 1932 r. liczbą rzymską I. mającej powstać na granicy gruntów fabryki i gruntu miejskiego l. k. 1389/1 z linją regulacyjną po stronie południowej oznaczoną literami a-b wraz z linją budowlaną a'-b',

2) otwarcie ulicy Nr. II. z linją regulacyjną oznaczoną na powyższym planie czerwono i literami c-d wraz z linją budowlaną c'-d' po stronie północnej oraz literami e-g-h-i wraz z linją budowlaną e'-g'-h'-i' po stronie południowej,

3) otwarcie ulicy Nr. III. z linją regulacyjną oznaczoną literami g-j-k-l-m-n po stronie południowo-zachodniej oraz linją regulacyjną h-o-p-r-s-t wraz z linją budowlaną w odległości 7 m. od linji regulacyjnej oznaczoną literami h'-o'-p'-r'-s'-t' po stronie północno-wschodniej,

4) otwarcie ulicy Nr. IV. z linją regulacyjną oznaczoną literami u-v wraz z linją budowlaną u'-v' po stronie północnej oraz linją regulacyjną w-k wraz z linją budowlaną w'-k' po stronie pułudniowej,

5) otwarcie ulicy Nr. V. z linją regulacyjną oznaczoną literami x-l-r-X wraz z linją budowlaną x'-l'r'-X' po stronie północno-zachodniej oraz z linją regulacyjną oznaczoną literami y-z-A-m-s-Z i linją budowlaną y'-z'-A'-m'-s'-Z' po stronie południowo-wschodniej,

6) otwarcie ulicy Nr. VI. z linją regulacyjną oznaczoną literami z-C po stronie południowo-wschodniej oraz literami A-B wraz z linją budowlaną A'-B' po stronie północno-wschodniej,

7) otwarcie ulicy Nr. IX. z linją regulacyjną oznaczoną literami O-T wraz z linją budowlaną O'-T' po stronie północno-zachodniej oraz literami P-S wraz z linją budowlaną P'-S' po stronie południowo-wschodniej,

8) Otwarcie ulicy Nr. X. z linją regulacyjną oznaczoną literami L-M wraz z linją budowlaną L'M' po stronie południowo-zachodniej, oraz literami N-O-P-H wraz z linją budowlaną N'-O'-P'-H' po stronie północno-wschodniej,

9) linję regulacyjną drogi l. k. 1861 oznaczonej liczbami rzymskiemi VII. i XI. a to linję regulacyjną od strony północno-zachodniej oznaczoną literami E-D-B-F-t-G-H-J-K wraz z linją budowlaną E'-D'-B'-F'-t'-G'-H'-J'-K',

10) linję regulacyjną drogi l. k. 2260 i ulicy oznaczonej liczbą XII. oznaczoną literami K-R-S-U-W wraz z linją budowlaną K'-R'-S'-U'-W' po stronie południowo-zachodniej,

11) linję regulacyjną ulicy Nr. VIII. oznaczoną literami: A_1-B_1-i-C_1 wraz z linją budowlaną A'_1-B'_1-i'-C'_1 po stronie południowo-zachodniej,

12) uchwala się dla wszystkich bloków na powyższych gruntach sposób zabudowania luźny, względnie grupowy domami jedno-piętrowymi z jednym mieszkaniem na poddaszu, przyczem domy należy usytuować w sposób w powyższym planie Budownictwa wkreślony.

Rada miasta przyjmuje do wiadomości złożone do podania oświadczenie Płaszowskiej Fakryki Dachówek i Cegieł, że jako właścicielka powyższych gruntów pokryje koszta pierwszego urządzenia ulic na tych gruntach uchwalonych, zastrzegając:

a) sposób urządzenia ulic po myśli art. 172, 173 i 174 Prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa i gruntowa, działająca imieniem Rady m.,

b) Gmina m. Krakowa po myśli art. 66 Prawa budowlanego obejmie powyższe ulice, skoro przynajmniej 1/3 część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tych ulic obowiązywać będzie właściciela gruntu względnie jego prawonabywcy,

c) ulice będą przekazane bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych.

Orzeczenie zatwierdzające parcelację budowlaną powyższych gruntów wyda Magistrat po uprawomocnieniu się planu zabudowania, po ogłoszeniu tegoż po myśli art. 35 Prawa budowlanego oraz po zabezpieczeniu kosztów pierwszego urządzenia ulic w niniejszej uchwale wymienionych,

13) powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4-ch tygodni, począwszy od 1-go dnia miesiąca najbliższego względnie następnego po powzięciu niniejszej uchwały.

(Nr. Bb. Reg. 120/30).

VII. Częściowa rewizja planu regulacyjnego Zabłocia Dz. XXII.

Na podstawie ogłoszenia z dnia 21 listopada 1930 r. do L. Bb. 5330/30/XXIII. o przystąpieniu do częściowej rewizji planu regulacyjnego Zabłocia i pisma Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowej w Krakowie, Wydział drogowy Nr. B. I. II. 1/3 na Nr. I. 7707/3 z dnia 3 marca 1931 r. wyrażającego zgodę na projektowaną zmianę linij regulacyjnych ul. Zabłocia, uchwala się dodatkowy plan regulacyjny ul. Zabłocie na skrzyżowaniu z koleją wykonany przez Budownictwo m. Oddz. B. z dnia 18 sierpnia 1932 r.

Według powyższego planu reasumując częściowo uchwałę Rady m. z dnia 16 grudnia 1926 r. do L. Bb. 1653/26. uchwala się zmianę północnej linji regulacyjnej ul. Zabłocie według linji fioletowej oznaczonej na planie literami: e-f_1-g_1-h_1-p.

Powyższy plan należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Bb. 4951/20).

Po posiedzeniu jawnem odbyło się posiedzenie tajne.

Imieniem Pana Prezydenta m. Naczelnik Biura Prezdjalnego Herget wnosi:

1. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Kierownika Wydziału karnego Magistratu Włodzimierza Lachowicza w stan nieczynny.

Uchwalono.

2. Z dniem 30 listopada 1932 r. przenosi się Naczelnika Biura rachunkowego Elektrowni miejskiej Franciszka Maślankę w stan nieczynny.

Uchwalono.

3. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Marję Jaroszową, kancelistę w stan nieczynny.

Uchwalono.

4. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Janinę Kulinowską, kancelistę Magistratu w stan nieczynny.

Uchwalono.

5. Z dniem 1 stycznia 1932 r. przenosi się Wandę Obtułowiczową, asystenta administracyjnego w stan nieczynny.

Uchwalono.

6. Z dniem 1 grudnia 1932 r. przenosi się Aleksandrę Krajewską, kancelistę Magistratu w stan nieczynny.

Uchwalono.

Imieniem Sekcji III. Rm. Dr. Gertler referuje sprawy odwołań pracowników m. w sprawach emerytalnych i wnosi:

1. Nie uwzględnia się zażalenia Jana Sikory, robotnika Elektrowni miejskiej przeciw przeniesieniu go w stan spoczynku.

Uchwalono.

2. Nie uwzględnia się zażalenia Kazimierza Giergiela, robotnika Elektrowni miejskiej przeciw przeniesieniu go w stan spoczynku.

Uchwalono.

3. Nie uwzględnia się zażalenia Józefa Wankego, robotnika Elektrowni miejskiej przeciw przeniesieniu go w stan spoczynku.

Uchwalono.

4. Nie uwzględnia się zażalenia Marji i Józefy Naszczakównych, sierot po zmarłym respicjencie M. U. P., przeciw ustaleniu wysokości przyznanych im pensji sierocych.

Uchwalono.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja plantacyjna Rady miasta.

Dnia 13 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Rm. Prof. Dr. Roupperta i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji plantacyjnej Rady m. na którem rozpatrywano i omawiano szereg spraw plantacyjnych. I tak, przyjęto plan urządzenia skweru przy budynku Tow. P. Szt. Pięknych od strony ul. św. Tomasza. Uchwalono dalej plan zadrzewienia nowootwartej części cmentarza rakowickiego, oraz urządzenie skweru przed tymże cmentarzem. Następnie przyjęto wnioski Mgtu w sprawie nabycia konia dla Zarządu Lasu Wolskiego.

Z kolei uchwalono, aby ustęp znajdujący się na boisku zabawowem w Parku im. Bednarskiego przenieść w inną część tegoż Parku kosztem 500 zł.

Następnie przyjęto do zatwierdzającej wiadomości sprawozdanie w sprawie wycięcia suchych drzew na plantach, ulicach, w parkach i t. d. poczem uchwalono regulamin dla zwiedzających zwierzyniec w Lesie Wolskim.

Po załatwieniu szeregu spraw drobniejszych — Komisja uchwaliła uczcić pamięć zmarłych, a to, Dra Bednarskiego fundatora Parku na Krzemionkach przez umieszczenie tablicy pamiątkowej w ścianie skały, zaś śp. Inż Wobra długoletniego Kierownika Parku Wolskiego przez nazwanie jego nazwiskiem jednej z aleji albo polan w Lesie Wolskim.

Wnioski w obu sprawach, polecono Magistratowi przedłożyć na najbliższem posiedzeniu Komisji plantacyjnej.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 14 października b. r. odbyło się pod przewodnictwem R. m. Inż. Karola Rollego i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego posiedzenia Komisji drogowo-kanałowej Rady m. na którem zatwierdzono:

a) projekt urządzenia chodników: w ul. Bohdana Zalewskiego, między ul. Rymarską a ul. Kielecką, w Al. Słowackiego, ul. Ziemiańskiej i ul. Słonecznej, oraz projekt oświetlenia ul. Marjewskiego w Podgórzu pod kopcem Krakusa.

b) rozstrzygnięto oferty na budowę kanału w przedłużeniu ul. Romanowicza przez grunta wojskowe na Zabłociu do prawobrzeżnego kolektora wiślanego i kanału w ul. J. Lea, między ul. Nowowiejską a osią przedłużonej ul. Urzędniczej, jak również zatwierdzono koszty wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych.

c) zatwierdzono nowe ceny dla dostawy piasku wiślanego do robót drogowych i kanałowych, oraz przyjęto sprawozdanie o budowie obustronnych murów rampowych przy zjazdach z nowego mostu IV. na Wiśle w przedłużeniu ul. Krakowskiej.

Komisja dla spraw wodociągowych Rady miasta.

Dnia 17 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem R. m. Prof. Dr. O. Bujwida i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dr Ignacego Landaua posiedzenia komisji dla spraw wodociągowych, na której przyjęto do wiadomości sprawozdanie z ruchu za okres od maja do września br., sprawozdanie Oddziału rachunkowego za II. kwartał 1932 r., zatwierdzono oferty na dostawę rur i budowę budynku gospodarczego w dworcu wodociągowym, uchwalono wniosek na Radę miasta w sprawie poboru w r. 1933 stałej opłaty wodociągowej w dotychczasowej wysokości, zezwolono na pobór wody z Wodociągu miejskiego konsumentom zamiejscowym, przyznano szereg ulg w opłatach należytości wodociągowych, odpisano nieściągalne kwoty za nie, oraz zatwierdzono sposób kontroli rachunków dostawców przez Radców miejskich.

Sekcja III. Rady miasta.

Dnia 19 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Min. Dra Kumanieckiego posiedzenie

Sekcji III. prawniczej, na którem uchwalono interpretację przepisu § 5 u. kr. z 11 lipca 1914 r. przyjmując, że wobec treści art. 8 rozporządzenia Prez. R. P. z dnia 16. III. 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. Nr. 32 poz. 311) oraz art. 420 rozp. Prez. R. P. z 16. II. 1927 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. Nr. 23 poz. 202) § 5 ustawy kraj. z dnia 11 lipca 1914 r. (Dz. U. kraj. Nr. 2 z 1915 r.) obowiązuje w całej pełni.

Sekcja II. III. Rady miasta.

Dnia 19 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem R. m. Dra Krzetuskiego Karola posiedzenie Sekcji II. i III., na którem uchwalono sprawę konwersji kredytów budowlanych, zaciągniętych w Banku Gospodarstwa Krajowego z krótkoterminowych na długoterminowe.

Sekcja I. Rady miasta.

Pod przewodnictwem R. m. Inż. Drobniaka przy współudziale P. Wiceprezydenta miasta Dra Ducha, odbyło się w dniu 20 b. m. posiedzenie Sekcji gospodarczej Rady m.

Na posiedzeniu tem omawiano szereg spraw gospodarczych związanych ze sprzedażą parcel budowlanych i uchwalono zmiany terminów płatności, zastrzeżonych kontraktami.

Następnie przystąpiono do rozpatrywania planów regulacyjnych. Przyjęto mianowicie plan i sposób zabudowania gruntów położonych w Dz. XXI. będących własnością Płaszowskiej fabryki dachówek i cegieł.

Z kolei zatwierdzono plan zabudowania obszaru gruntów między ulicami Kazim. Wielkiego, Juljusza Lea, Józefitów i ul. Nowiejską w Dz. XV.

W końcu Sekcja przeprowadziła wyczerpującą dyskusję nad planem gruntów, otaczających wzgórze Wawel i w związku z tem zatwierdzono plan zabudowania obszaru gruntów, przyległych do ulic: Grodzkiej, Podzamcze, Powiśle i Bernardyńskiej.

Sekcja IX. sanitarna Rady miasta.

Dnia 20 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy miejskiego P. Dra Józefa Topolnickiego i w obecności P. Wiceprezydenta miasta Dra Stanisława Klimeckiego posiedzenie Sekcji IX-tej Rady m., na którem Sekcja IX. Rady m. oświadczyła się za rozszerzeniem stanowiska apteki publicznej Mra Henryka Bankego przy ul. Dajwór na ulicę Starowiślną, oraz za nadaniem koncesji na prowadzenie apteki przy ul. Sienkiewicza L. 2 Mr. Farm. Teofilowi Majkutowi.

Sekcja przyjęła do zatwierdzającej wiadomości zawarcie umowy co do leczenia członków Krakowskiej Kasy Chorych w Miejskiem Sanatorjum gruźliczem z tem jednakowoż zastrzeżeniem, aby po wygaśnięciu jej, poddać rewizji sprawę opłat w kierunku ich podwyższenia.

Przy tej sposobności Sekcja oświadczyła się za zwiększeniem w Sanatorjum gruźliczem ilości łóżek dla chorych ubogich, leczonych na koszt Gminy m. Krakowa.

Sekcja przyjęła do wiadomości sprawozdanie Naczelnika Wydziału IX-go o stanie chorób zakaźnych na terenie miasta Krakowa, a wobec stwierdzenia, że zarazki chorobowe dostają się z artykułami żywności z gmin sąsiednich, oświadczyła się za wystosowaniem do Urzędu Wojewódzkiego memorjału w sprawie roztoczenia ściślejszego nadzoru sanitarnego nad chorobami zakaźnemi w sąsiednich powiatach oraz za dokładną kontrolą miejsca pochodzenia dowożonych środków żywnościowych.

W sprawie rozszerzenia Żłóbka miejskiego przy ul. Koletek Sekcja uchwaliła wyłonić Komisję złożoną z członków Sekcji IX-tej w osobach Rm. M. Kostrzewskiej, Dr Topolnickiego, Dr Kiełczewskiego oraz Dra Rafała Landaua, celem przyspieszenia akcji rozszerzenia Żłóbków.

Dla pogłębienia działalności, istniejących w Krakowie Poradni dla matki i dziecka uchwalono zwołać konferencję zarządów tychże Poradni.

W końcu Sekcja IX-ta przyjęła do wiadomości sprawozdanie o przeprowadzeniu odszczurzenia miasta za pomocą „Ratopaxu" oraz wyznaczeniu na dzień 3-go listopada br. dodatkowego terminu.

Sekcja III. VIII. i Komisji dla Rzeźni i Targowicy miejskiej.

Dnia 25 października 1932 r. odbyło się posiedzenie Sekcji III., VIII. i Komisji dla Rzeźni i Targowicy miejskiej pod przewodnictwem Min. Dra Kumanieckiego, na którem uchwalono wnioski Magistratu odnośnie zniesienia M. Urzędu Poboru Opłat i reorganizacji Wydziału VIII.

Miejska Komisja Opieki Społecznej m. Krakowa.

Dnia 31 października 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta miasta Dr Stanisława Klimeckiego pierwsze posiedzenie Miejskiej Komisji Opieki Społecznej m. Krakowa, organu doradczego Zarządu miasta w sprawach opieki społeczej, na którem omówiono:

1) przepis regulaminu Komisji,

2) sprawę rezygnacji opiekunów społecznych: Salomona Spitzera, Inż. Piotra Króla, Marceli Gądkowej i Stanisława Stączka.

Uchwalono przedłożyć Sekcji VI. Rady m. wnioski na zamianowanie w miejsce ubyłych, opiekunami społecznymi: Józefa Kleinbergera względnie Jakóba Leblowicza, Józefa Gorzkowskiego, Helenę Starską i Stanisława Prokopa.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Góralik Józef, st. majster Miejskich Zakładów Ceramicznych z dniem 31/X. 1932 r.

Obidowicz Jan, naczelnik Miejskiej Straży Pożarnej z dniem 31/X. 1932 r.

Raczyński Alojzy, kancelista Magistratu z dniem 31/X. 1932 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Wyspiański Kazimierz, respicjent Miejskiego Urzędu Poboru Opłat i Podatków Pośrednich z dniem 31/X. 1932 r.

Wystąpili — zwolnieni:

Goebel Czesław, pomocnik kancelaryjny Magistratu z dniem 26/X. 1932 r.

Galli Andrzej, prow. ogrodnik Miejskich Zakładów Sanitarnych z dniem 31/X. 1932 r.

Nominacje:

Zamianowano z dniem 1/X. 1932 r.:

1. Inż. Kielanowskiego Tadeusza, dotychczasowego kontraktowego inżyniera Wodociągu miejskiego, starszym komisarzem budowy Wodociągu miejskiego w VII. stopniu służbowym.
2. Inż. Michałowskiego Adama, dotychczasowego starszego inżyniera Gazowni miejskiej st. inżynierem w VII. stopniu służbowym.
3. Dr. Orzelskiego Tadeusza, wicedyrektora i radcę technicznego Wodociągu miejskiego w VI. stopniu służbowym, dyrektorem Wodociągu miejskiego w dotychczasowym stopniu służbowym.
4. Sikorskiego Stefana, dotychczasowego kontraktowego urzędnika technicznego Wodociągu miejskiego, komisarzem budowy Wodociągu miejskiego w VIII. stopniu służbowym.

5) Strojka Ludwika, dotychczasowego archiwarjusza Archiwum Akt Dawnych Miasta Krakowa w VIII. stopniu służbowym, archiwarjuszem Archiwum Akt Dawnych Miasta Krakowa w VII. stopniu służbowym.

Emerytura wdowia:

Kapustowa Marja, wdowa po emerytowanym strażniku z dniem 1/X. 1932 r.

Zmarli:

Müller Władysław, emerytowany naczelnik kancelarji Magistratu dnia 18/X. 1932 r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za wrzesień 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Grunt lwh. 363/XX. przy ul. Sierpowej nabył Adam Kofin od Antoniny Dańcowej, Mikołaja i Piotra Kofinów za cenę 6.776·25 złotych.
2. Część (2/16) domu jednopiętrowego przy ul. Gęsiej L. or. 20, L. sp. 39/XIX. nabyli po (1/16) Franciszek Kozień i Zofja Pazdrowa od Stanisława Kozienia za cenę 1.300 zł.
3. Grunt lwh. 279/VI. nabyła Rózia Feinerowa od Chaskela Nowowiejskiego vel Kochena za cenę 2.150 dolarów.
4. Dom parterowy przy ul. Chocimskiej L. or. 25, L. sp. 239/XV. nabyła Anna Dębogórska od Józefy Sulikowskiej za cenę 12.000 złotych.
5. Grunt lwh. 52/XIV. przy ul. Czarnowiejskiej nabyła Janina Spohnowa od Marji Dworakowej za cenę 23.700 złotych.
6. Dom jednopiętrowy przy ul. Jadwigi z Łobzowa L. or. 7, L. sp. 181/XVI. nabyli Mgr. Edward Mieczysław 2 im. Mohr (3/4) i Wanda Rauszerowa (1/4), od Magdaleny Rusinowej za cenę 34.000 zł.
7. Część (6/9) domu dwupiętrowego przy ul. Kochanowskiego L. or. 2, L. sp. 420/IV. nabyli po (2/9) Helena Pietrzykowska, Antonina Drożdżowa i Karolina Skałkowa od Antoniny Pietrzykowskiej za cenę 30.000 zł.
8. Grunt. lwh. 695/XVI. nabyli po połowie Franciszek i Józefa Sulikowscy od Firmy „Esge“ Ska za cenę 750 dolarów.
9. Grunt lwh. 707/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyli po połowie Jan i Apolonja Mazurowie od Tekli Razowskiej za cenę 5.000 złotych.
10. Część (2/4) domu trzechpiętrowego przy ul. Rzeszowskiej L. or. 4, L. sp. 607/VIII. nabyli po (1/4) Zygfryd i Joanna Grossowie od Fryderyka Weingrüna za cenę 10.811 dolarów.
11. Dom dwupiętrowy przy ul. Asnyka L. or. 5, L. sp. 192/IV. nabył Szczepan Wieluński od Heleny Pańkowskiej za cenę 108.000 złotych.
12. Grunta lwh. 701/XVI. i 702/XVI. przy ul. Gnieźnieńskiej nabyła Magdalena Rusinowa od Marji Jędrasowej za cenę 3.161 złotych.
13. Dom dwupiętrowy przy ul. Emaus L. or. 40, L. sp. 167/XIII. oraz grunt lwh. 551/XIII. przy tejże ulicy nabył Józef Sarnecki od Franciszka i Marji Fryców i Domiceli Garstków oraz Marji Dutkównej za cenę 28.000 złotych.
14. Dom dwupiętrowy przy ul. Bożego Ciała L. or. 11, L. sp. 119/VIII. nabyli Leon i Chana Gitla 2 im Blumenkranzowie od Samuela Mendla 2 im, Jakóba i Eugenjusza Hammerów za cenę 9.200 dolarów.
15. Grunt lwh. 578/XVII. przy ul. Prądnickiej nabyli po połowie Franciszek i Antonina Czajowie od Józefa Fischlera za cenę 2.500 złotych.
16. Grunt lwh. 272/XX. przy ul. Barakowej nabył Mojżesz Gutman od Józefa Ostrożnego za cenę 1.900 zł.
17. Dom parterowy przy ul. Rybackiej L. or. 26, L. sp. 180/XI. nabyli po (1/4) Franciszek, Marja z Grzesiaków, Jan i Marja z Wiechciów Frycowie od Marji Świerkoszowej za cenę. 10.000 złotych.
18. Grunt lwh. 328/XI. przy ul. Polnej nabyli po (1/5) Józefa, Anna, Marja, Jadwiga i Stanisława Kowalskie od Gminy stoł. król. miasta Krakowa za cenę 2.346 złotych.
19. Grunt lwh. 703/XVI. przy ul. Bronowickiej nabył Zygmunt Jaśko od Apolonji Ziomkowej i Zofji Konikowej za cenę 451 dolarów.
20. Dom dwupiętrowy przy Aleji Słowackiego L. or. 9, L. sp. 295/IV. nabył Robert Pawłowski od Dr Józefa Stankiewicza i Amelji Gruczyńskiej za cenę 9.300 dolarów.
21. Dom parterowy przy ul. Kawiory L. or. 10, L. sp. 121/XIV. nabyli po połowie Paweł i Marja Zduniowie od Stanisławy Stefanji 2 im Lewickiej za cenę 14.800 złotych.

22. Dom parterowy przy ul. Filareckiej L. or. 6, L. sp. 103/XII. nabył Ks. Jan Wielgus od Kazimierza Wołocha za cenę 32.000 złotych.

23. Część (9/40) gruntów lwh. 48 i 460/XIII. przy ul. Słonecznej nabył Karol Bieda od Zofji Dutkowej za cenę 200 złotych.

24. Grunt lwh. 606/XIII. przy ul. Królowej Jadwigi nabyli Wiktor i Helena Ziąbkowie od Teofila Zwolińskiego za cenę 5.000 złotych.

25 Dom parterowy przy ul. Zagrody L. or. 14, L. sp. 197/XI. nabyła Stanisława Lewicka od Antoniego i Józefa Klukaczów za cenę 19.500 złotych.

26. Część (2/6) domu dwupiętrowego przy ul. Dietlowskiej L. or. 54, L. sp. 47/VII. nabyli po (1/6) Marja Wolfowa i Mirla Ganzowa od Chany Teitelbaumowej za cenę 1.200 dolarów.

27. Grunt lwh. 714/VIII. przy ul. św. Wawrzyńca nabyli po (1/4) Leon, Jakób, Abraham i Brucha Bosakowie od Spółki handlowej pod Firmą „Abeles i Pozer" za cenę 2.050 dolarów.

28. Grunt lwh. 1288/XXI. nabyli po połowie Stanisław i Helena Łobodzińscy od Jana i Wiktorji Tyrańskich za cenę 1.000 złotych.

29. Grunta lwh. 104 i 305/X. przy ul. Zielnej nabył Ignacy Wilk od Władysława, Marji, Julji i małoletniej Rozalji Wilków za cenę 3.000 złotych.

30. Grunt lwh. 15/XXI. nabyła Płaszowska fabryka dachówek i cegieł Ska Akc. w Krakowie od Jana i Marjanny Dziechciarzów za cenę 1.415 złotych.

31. Grunt. lwh. 421/XXI. nabyła Płaszowska fabryka dachówek i cegieł Ska Akc. w Krakowie od Andrzeja Skałki 1.531.20 złotych.

32. Część (3/16) domu jednopiętrowego przy ul. Rękawka L. or. 23, L. sp. 481 XXII. nabyła Antonina Makarowa od Tadeusza Makary za cenę 4.200 złotych.

33. Dom dwupiętrowy przy ul. Krasickiego L. or. 11, L. sp. 681/XXII. nabyli po połowie Wojciech i Antonina Wajdowie od Stanisława i Heleny Rzepińskich za cenę 38.000 złotych.

34. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Zamojskiego L. or. 28, L. sp. 568/XXII. nabyła Pepi vel Taube Pessla 2 im Gelbowa od Bernarda Gelba za cenę 1.200 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Grunta lwh. 666, 670 i 702/VIII. przy ul. Skawińskiej wartości 9.000 zł. nabył w drodze darowizny Mojżesz Dawid 2 im Weinberg od Racheli Weinbergowej.

2. Część (1050/7840) gruntu lwh. 16/XIII. przy ul. św. Bronisławy wartości 2.000 złotych nabyła w drodze darowizny Agnieszka Mrozicka od Józefy Mrozickiej.

3. Część (1/2) gruntu lwh. 156/XIII. przy ul. Emaus wartości 3.000 złotych nabyła w drodze darowizny Marja Berezowska od Jakóba Lieblinga.

4) Część (1/5) domu parterowego przy ul. Opłotki L. or. 6, L. sp. 73/XX. wartości 1.000 złotych nabyła w drodze darowizny Wiktorja Kociołkowa od Franciszka Suchana.

5. Grunt lwh. 622/VIII. przy ul. Starowiślnej wartości 16.000 złotych nabyli po połowie w drodze darowizny Regina i Helena Briefel od Szymona Briefla.

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Krzywej L. or. 5, L. sp. 246/V. wartości 4.000 dolarów nabyła w drodze darowizny Gołda Seilowa od Schneira Brachfelda.

7. Dom parterowy przy ul. Kalwaryjskiej L. or. 100, L. sp. 317/XXII. wartości 6.000 złotych nabyła w drodze darowizny Stanisława Dydakowa od Marji Jellonkowej.

III. Przez śmierć właściciela.

Część (1/2) domu parterowego przy ul. Miechowskiej L. or. 15, L. sp. 32/XIV. wartości 1.044 złotych nabyła w spadku Walerja Sikorska po śp. Marcinie Sikorskim.

2. Dom jednopiętrowy przy ul. Konfederackiej L. or. 23, L. sp. 271/XI. wartości 5.000 złotych nabyła w spadku Anna Grzywowa po śp. Stanisławie Grzywie.

3. Części (2646/132300) i (19593/6048000) domu jednopiętrowego przy ul. Józefa L. or. 22, L. sp. 257/VIII. wartości 3.337.53 złotych nabył w spadku Naftali Breit po błp. Izaku Breit.

4. Dom jednopiętrowy przy ul. Racławickiej L. or. 26, L. sp. 125/XV. wartości 22.000 złotych nabył w spadku Teodor Fass po błp. Jakóbie i Paulinie Fass.

5. Dom jednopiętrowy (hotel) przy ul. Poselskiej L. or. 22, L. sp. 494/I. wartości 12.000 dolarów nabyli w spadku Stefanja (2/8), zaś Andrzej i Jadwiga po (3/8) Taborowie po śp. Antonim Taborze.

6. Dom jednopiętrowy przy ul. Lwowskiej L. or. 44, L. sp. 519/XXII. wartości 35.000 złotych nabyły w spadku Magdalena Prochowska (5/8), zaś Karolina Rogodowa (3/8) po śp. Janie Prochowskim.

7. Dom parterowy przy ul. Tureckiej L. or. 36, L. sp. 135/IX. wartości 7.680 złotych nabyli w spadku Katarzyna Fikowa (4/16), zaś Alojzy i małoletni Aleksander Fikowie, Michalina Jaśkowa i Janina Zembrzycka po (3/16) po śp. Alojzym i Elżbiecie Fikach.

8. Część (1/3) domu jednopiętrowego przy ul. Lwowskiej L. or. 54, L. sp. 381/XXII. wartości 16.360 zł. nabyła w spadku Chaja Kriegerowa po błp. Bernardzie Kriegerze.

9. Część (52/160) domu jednopiętrowego przy ul. Krzemionki L. or. 14, L. sp. 403/XXII. wartości 4.020 zł. nabyła w spadku Helena Bylicowa po śp. Józefie Kowalowej.

10. Część (5/10) domu jednopiętrowego przy ul. Marjewskiego L. or. 15, L. sp. 787/XXII. wartości 24.810 złotych nabyli w spadku po (1/10) Józef, Jan, Wiktor, Edward i Adolf Banasiowie po śp. Janie Banasiu.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu październiku 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Ulica Augustjańska L. or. 18 (lsp. 61 Dz. VIII.) własność M. Lesera i A. Kannera, dom IV. piętrowy z IV. piętrową oficyną i parter, magazyn z piwnicą (reskr. Mgtu z dnia 30/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 157/32/A.).

2) Ulica Starowiślna L. or. 69 (lsp. 228 Dz. VIII). własność p. Bujaków Edwarda i Zofji, dom IV. piętrowy od ul. Starowiślnej, oraz przebudowa i nadbudowa III. piętra z poddaszem domu II. piętrowego od ul. Szerokiej (reskr. Mgtu z dnia 30/XI. 1932 r. L. B. a Insp. 436/32/A.).

3) Ulica J. Lea L. or. 15a (lsp. 336 Dz. XV.) własność Dworakowej Marji, dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 12/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 328/32/C.).

4) Ulica J. Friedleina L. or. 16a (lsp. 427 Dz. XVII.) własność Inż. Ripy Antoniego. dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 1932 r. L. B.a. Insp. 243/32/B.).

5) Ulica Moniuszki L. or. 39 (lsp. 345 Dz. XIX.) własność Kota Jana, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 140/32/B.).

6) Ulica Kielecka boczna L. or. 5, własność Glanza Antoniego, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 345/32/B.).

7) Ulica Kielecka boczna L. or. 10, własność Majora Zachorowskiego Mieczysława, dom I. piętrowy z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 26/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 331/32/B.).

8) Ulica Barakowa L. or. 20 (lsp. 197 Dz. XX.) własność Kofin Anny, dom I. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 28/X. 1933 r. L. B. a. Insp. 276/32/B.).

9) Ulica Przewóz L. or. 32a (lsp. 329 Dz. XXI.) własność Cieślaków Józefa i Julji, dwie izby w parterze i jedna izba w poddaszu nowego domu parterowego (reskr. Mgtu z dnia 31/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 717/32/D.).

10) Ulica Smolki L. or. 10 (lsp. 836 Dz. XXII.) własność Selinger Leji dom II. piętrowy (reskr. Mgtu z dnia 10/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 470/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ulica Karmelicka L. or. 53 (lsp. 518 Dz. IV.) własność Dr. Józefa Szymanowicza, nadbudowa II. i III. piętra. adaptacje w parterze i I. piętrze i dobudowa 1-no piętrowego skrzydła oficynowego (reskr. Mgtu z dnia 10/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 184/32/C.).

2) Al. Mickiewicza L. or. 29 (lsp. 453 Dz. IV.) własność Bogdanowskich Dr. Wincentego i Jadwigi, nadbudowa II. i III. piętra budynku frontowego, nadbudowa II. piętra oficyny, oraz adaptacje w parterze i I. piętrze budynków istniejących tj. frontowego i oficynowego (reskr. Mgtu z dnia 8/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 402/32/C.).

3) Ulica Krowoderska L. or. 39 (lsp. 52 Dz. V.) własność Rączkiewicza Józefa, nadbudowa III. piętra (reskr. Mgtu z dnia 24/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 353/32/B.).

4) Ulica Twardowskiego L. or. 94 (lsp. 9 Dz. X.) własność Tomala Rozalja kiosk murowany (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 237/32/D.).

5) Ulica Kazimierza Wielkiego L. or. 75 (lsp. 19 Dz. XV.) własność Wachla Bolesława III. piętrowa oficyna (reskr. Mgtu z dnia 26/XI. 1932 r. L. B. a. Insp. 472/32/C.).

6) Ulica Wójtowska L. or. 7 (lsp. 207 Dz. XVII.) własność Krupów Stanisława i Tekli, jedna izba w parterze od podwórza i dwie izby na I. piętrze po stronie prawej (reskr. Mgtu z dnia 13/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 415/32/B.).

7) Ulica Żelazna L. or. 3 (lsp. 148 Dz. XVIII.) własność Mordela Jana przebudowa portalu (reskr. Mgtu z dnia 4/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 280/32/B.).

8) Ulica Pasterska L. or. 24 (lsp. 157 Dz. XIX.) własność Bilowiczów Jana i Anieli, dobudowa dwu izb mieszkalnych (reskr. Mgtu z dnia 17/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 201/32/B.).

9) Ulica Kielecka L. or. 17 (lsp. 271 Dz. XIX.) własność Józefa Kozaka garaż (reskr. Mgtu z dnia 4/X. 1932 r. L. B. a Insp. 452/32/B.).

10) Ulica Grzegórzecka L. or. 47 (lsp. 236 Dz. XIX.) własność Fiuta Anufr. prowizoryczna stajnia i wozownia (reskr. Mgtu z dnia 29/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 123/32/B.).

11) Ulica Czarnieckiego L. or. 10 (lsp. 468 Dz. XXII.) własność Anisfelda Kalmana Józefa 2im, nadbudowa III. piętra i urządzenie klozetów spłukiwanych (reskr. Mgtu z dnia 20/X. 1932 r. L. B. a. Insp. 564/32/B.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 14, poz. 172 Okólnik Nr. 110 z dnia 27 sierpnia 1932 r. **(Wojsk. G 22/1) o kwaterach przejściowych; regulowanie należności.**

Do

PP. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Zdarzyły się wypadki, że formacje wojskowe nie uiszczały należności za kwatery przejściowe, zajmowane tylko przez kilka lub kilkanaście godzin, wychodząc z założenia, że wynagrodzenie należy się dopiero wówczas, gdy zakwaterowanie trwało dłużej, aniżeli 24 godziny.

Taka interpretacja przepisów o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju jest niezgodna z przepisami ustępu 1 art. 32 ustawy z dnia 15. III. 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 681); stosownie bowiem do tego artykułu wynagrodzenie należy się kwaterodawcy za każde zakwaterowanie, a nie tylko za zakwaterowanie, które trwało conajmniej 24 godziny, i jedynie stawki wynagrodzenia za kwatery przejściowe oznaczone są w ten sposób, że najmniejszą jednostką obliczenia jest doba.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wojskowych wyjaśniło rozkazem z dnia 8. VI. 1932 r. Nr. Dep. Int. 5360-12 Kwat. (Dziennik Rozkazów Nr. 10/32, poz. 138), że za okres krótszy od 24 godzin należy się wynagrodzenie, które należy wypłacać wedle stawek ustalonych na jedną dobę.

Nadto rozkazem z dnia 22. VII. 1932 r. wydanym za tym samym numerem (Dziennik Rozkazów Nr. 14/32 poz. 188) Min. Spr. Wojsk. wyjaśniło co następuje:

Pod pojęciem zakwaterowania przejściowego należy rozumieć rozmieszczenie podług uprzednio opracowanego planu wojska w pomieszczeniach dostarczonych mu i zajętych przez formacje w trybie przewidzianym w art. 26, 29 i 33 powołanej wyżej ustawy.

Zatrzymanie się wojska w pewnej miejscowości, czy to ze względów taktycznych, czy też w celu wy-

dania posiłku, odpoczynku, schronienia się przed niepogodą i t. p. bez zajmowania kwater w rozumieniu powołanych wyżej postanowień i nie uprawnia formacji do żądania od ludności miejscowej żadnych świadczeń, związanych z zakwaterowaniem, a ustalonych ustawowo, jako to: dostarczanie pomieszczeń, oświetlenia, słomy itp.

W związku z tem stosownie do powyższego rozkazu, wojsko nie będzie żądało w okresie letnim kwater przejściowych o ile postój w danej miejscowości w porze dziennej (od godz. 6 do 21) będzie trwał mniej niż 12 godzin, a w porze nocnej (od godz. 21 do 6 dnia następnego) mniej niż 6 godzin i będzie na czas postoju krótszy od 12 lub 6 godzin wyzyskiwało przedewszystkiem możność biwakowania.

Treść niniejszego okólnika należy podać do wiadomości podległych Panu Wojewodzie zarządów gminnych.

Nr. 14, poz. 175. Pismo Nr. GB 48/2 z dnia 29 sierpnia 1932 r.

o przesyłaniu korespondencji urzędów samorządowych w poruczonym zakresie działania.

Do

PP. Wojewodów (z wyjątkiem wojew. w Lublinie, Kielcach, Łodzi i Łucku) i Komisarza m. st. Warszawy.

Poszczególne Dyrekcje Poczt i Telegrafów wykazują w sprawozdaniach swych składanych Min. Poczt i Telegrafów, że różnorodne związki, stowarzyszenia, spółdzielnie, banki, kasy, komornicy i t. p. wbrew postanowieniom zawartym w art. 5 ustawy z dnia 3. VI. 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie, której jednolity tekst został ogłoszony w załączniku do obwieszczenia M. P. i T. z dnia 21. I. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) wysyłają do urzędów gminnych listy, zawierające zawiadomienia lub wezwania, przeznaczone dla mieszkańców poszczególnych wsi, zaś urzędy gminne zawiadomienia te względnie wezwania rozdają na sesjach soleckich sołtysom celem doręczenia adresatom.

Wójci w ten sposób pełnią w swych okręgach rolę poczty bezpłatnie, ograniczając przez to dochody Skarbu Państwa.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów przedstawiło Min. Spr. Wewn. szereg dowodów świadczących, że doręczanie tego rodzaju korespondencji przez urzędy gminne ma szerokie zastosowanie na terytorjum całego Państwa, uszczuplenie przeto dochodów Skarbu Państwa może wyrażać się w znacznych sumach.

Podając powyższe fakty do wiadomości Ministerstwo prosi P. Wojewodę o wydanie stosownych zarządzeń o niedopuszczalności tego rodzaju postępowania, jako godzącego w interesy Skarbu Państwa.

Przypomina się zarazem uprzednio już wydane i obowiązujące zarządzenia, a mianowicie:

1) z dnia 28. IV. 1930 r. Nr. SS. 881/1 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1108, poz. 6).

2) z dnia 27. II. 1931 r. Nr. SS. 2374,

3) z dnia 27. IV. 1931 r. Nr. OB. 729/46 (końcowe 2 ustępy),

4) z dnia 4. VIII. 1931 r. Nr. OB. 729/47 (okólnik Nr. 144).

Nr. 15, poz. 177. Okólnik Nr. 112 z dnia 12 września 1932 r.

(AA. 4. 7.) w sprawie wydawania rozporządzeń porządkowych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem pomorskiego, poznańskiego i śląskiego) i P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Celem skomasowania oraz uzupełnienia dotychczasowych wskazówek w sprawie wydawania rozporządzeń porządkowych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, uchylając zarządzenia wymienione w zarządzeniu niniejszego, podaje P. P. Wojewodom następujące wytyczne i uwagi, których odtąd jedynie należy przestrzegać.

Wydawanie rozporządzeń porządkowych regulują postanowienia art. art. 108 pkt. 2, 109, 110 pkt. 3 i art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19/I. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

I.

Materjalna treść rozporządzeń.

Z treści wymienionych wyżej postanowień wynika, iż dla wydania rozporządzenia porządkowego wymaga się pod względem materjalnym następujących przesłanek:

a) prawdopodobieństwa, iż pewne faktyczne działania lub zaniechania wywołają niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia i mienia obywateli — albo też naruszą spokój lub porządek publiczny (art. 109 ust. 1),

b) stanu faktycznego, nieunormowanego osobnemi przepisami prawnemi (art. 108 pkt. 2),

c) jako celu ochrony bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego (art. 108 pkt. 2).

Ad a) Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19/I. 1928 r. upoważnia do wydawania rozporządzeń porządkowych w takich wypadkach, gdy zachodzi tylko prawdopodobieństwo zagrożenia bezpieczeństwa życia, zdrowia i mienia obywateli lub naruszenia spokoju i porządku publicznego przez pewne zaobserwowane w życiu zbiorowem społeczeństwa fakty działania lub zachowania się jednostek; nie jest więc koniecznem, aby te działania i zaniechania bezpośrednio powodowały ujemne skutki dla zbiorowości lub jednostek. Prawdopodobieństwo tego zagrożenia winny władze ustalać drogą analizy tych jednostkowych działań i zaniechań pod kątem widzenia ich rzeczywistego niebezpieczeństwa dla dobra, spokoju i porządku publicznego, biorąc zarazem i to pod uwagę, czy stwierdzone na obszarze danym województwa fakty mają charakter masowy, a przez to uzasadniający wydanie odpowiedniej normy prawnej — czy też chodzi tu o wypadki sporadyczne, a więc nieuzasadniające jeszcze wydania rozporządzenia porządkowego; w ostatnim bowiem wypadku nie można przyjąć aby zagrożenie interesu publicznego wchodziło istotnie w grę.

Ad b) Formalne brzmienie pkt. 2 art. 108 nie stoi jednak na przeszkodzie wydania rozporządzenia porządkowego w wypadkach, gdy osobno przepisy prawne normują w sposób niewyczerpujący pewne stosunki faktyczne.

Rozporządzenie porządkowe może więc być również pewnego rodzaju uzupełnieniem niekompletnej normy prawnej, jednakże uzupełnienie to winno być zawarte

w granicach, jakie treści rozporządzeń porządkowych zakreślają art. art. 108 pkt. 2 i 109 rozporz. z dnia 19/I. 1928 r., t. zn. że rozporządzenia te mogą w takich razach odnosić się tylko do tych kwestyj, które wchodzą w zakres względnie też są objęte pojęciem bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego, a o których odnośna norma wyższego rzędu milczy.

Należy przytem mieć to na uwadze, że nie mogą być wydawane rozporządzenia porządkowe o charakterze uzupełniającym pewną niekompletną normę prawną w tych wypadkach, gdy z treści poszczególnych postanowień tej normy, bądź też z intencji ustawodawcy wyrażonej w całokształcie przepisów danej normy prawnej wynika, że ten świadomie i celowo wstrzymał się od unormowania pewnych zagadnień, wiążących się z regulowaną przez niego dziedziną życia. Rozporządzeniem porządkowem nie można np. uzależniać uzyskanie uprawnienia przemysłowego bądź rozpoczęcie wykonywania przemysłu od warunków, których prawo przemysłowe z dn. 7/VI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) nie przewiduje; podobnie nie można nakładać rozporządzeniem porządkowem na przemysłowców okrężnych dalej idących ograniczeń przy wykonywaniu tego rodzaju przemysłu, niż to przewiduje prawo przemysłowe np. nie można zakazać okrężcom wchodzenia na podwórza domów prywatnych. Można natomiast przepisem porządkowym normować ze względów bezpieczeństwa, porządku i spokoju publicznego sposób prowadzenia przemysłu okrężnego na drogach, ulicach i placach publicznych, ale tylko o tyle o ile względy bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz porządku i spokoju na drogach i placach tego koniecznie wymagają.

Ad c) Rozporządzenie porządkowe nie może w żadnym razie mieć innego celu, aniżeli ochronę bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego; nie może więc być wydane, jeżeliby miało na celu n. p. tylko ułatwienie urzędowania władzom administracyjnym.

Poza tem, zauważa się, że przedkładane Ministerstwu projekty rozporządzeń zawierają niejednokrotnie postanowienia, w których trudno się dopatrzeć charakteru istotnie prewencyjnego, t. zn. że niezachowanie tych przepisów nietylko nie może spowodować bezpośredniej groźby dla bezpieczeństwa, spokoju lub porządku publicznego, ale groźby tej trudno się dopatrzeć nawet w dalszych ewentualnych skutkach, jakieby mogły powstać w wyniku zakazanego działania lub zaniechania. Poza tem zdarzają się wypadki, że treść projektowanych przez P. P. Wojewodów rozporządzeń porządkowych koliduje z przepisami ustaw, a nawet z postanowieniami Konstytucji z 17/III. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44), odnoszących się do obywateli (np. wolności zamieszkania, nietykalności mieszkania), albo też przepisy takie krępują swobodę ruchów ludności, względnie nakładają na nią takie obowiązki i ciężary o charakterze ekonomicznym, że rozmiary tych obowiązków pozostają w nieproporcjonalnym stosunku do celów, jakie zamierza się osiągnąć wydanym przepisem. Chociaż bowiem niewątpliwie wykonanie całego szeregu przepisów porządkowych z konieczności zawsze stanowić będzie dla ludności pewne obciążenie gospodarcze bądź w formie wykonywania pewnych prac i czynności (np. czyszczeniu ulic, obejść i sieni domowych, osobiste świadczenia podczas pożarów z uszczerbkiem dla zwykłych zajęć gospodarczych), bądź w formie świadczeń rzeczowych (stawianie ustępów, ogrodzeń, dostarczenie koni z uprzężą w czasie pożarów), to jednak należy zawsze brać pod uwagę, czy ciężary te związane z przestrzeganiem przepisów porządkowych nie będą zbyt wielkie, np. przez ich stałość przez co mogłoby się stać w istocie daninami publicznemi, a w takich wypadkach uregulowanie tych zagadnień mogłoby nastąpić tylko w drodze ustawodawczej (np. obciążenie mieszkańców gminy obowiązkiem stałej warty).

Rozporządzenie porządkowe musi zawierać jako istotną część składową — normę prawną, wyrażoną w formie nakazu lub zakazu (art. 109 ust. 1). Nie mogą więc w rozporządzeniu porządkowem znajdować się tego rodzaju normy w materjalnem znaczeniu, które nie zawierają nakazu lub zakazu, skierowanego pod adresem obywateli, lub których treścią są przepisy natury instrukcyjnej, czy to dla obywateli, czy władz.

II.

Postępowanie przy wydawaniu rozporządzeń.

O ile chodzi o procedurę, jaką należy zachować przy wydawaniu rozporządzeń porządkowych, przepisy rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r. nie wymagają bliższego wyjaśnienia.

Rozporządzenie to nie zawiera wprawdzie formalnego wymogu aby w treści rozporządzenia porządkowego wskazać, iż zostało ono wydane za zgodą wydziału wojewódzkiego, względy jednak praktyczne przemawiają zatem, by z uwagi na skutki niezachowania procedury, przewidzianej w art. 109 ust. 2, zaznaczyć we wstępie rozporządzenia, iż na wydanie go uzyskano zgodę wydziału wojewódzkiego.

Przy przeglądaniu Dzienników Wojewódzkich skonstatowano, iż P. P. Wojewodowie nieraz nie podawali w Dziennikach Wojewódzkich do wiadomości ogólnej faktu dodatkowego uzyskania zgody wydziału wojewódzkiego na te rozporządzenia porządkowe, które zostały wydane w wypadkach niedopuszczających zwłoki przed uzyskaniem zgody wydziału wojewódzkiego (art. 109 ust. 2 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19/I. 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i w konsekwencji były ogłoszone w Dziennikach Wojewódzkich z opuszczeniem formuły „oraz za zgodą wydziału wojewódzkiego".

Według wymienionego wyżej art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19/I. 1928 r. z faktem zgody wydziału wojewódzkiego łączy się kwestja trwałej lub ograniczonej (do 3 miesięcy) mocy obowiązującej rozporządzenia porządkowego; kwestja ta ma zasadnicze znaczenie dla oceny ważności rozporządzenia porządkowego przez sądy w przypadkach przejścia na drogę postępowania sądowego konkretnych spraw karno-administracyjnych, wynikłych na tle takiego rozporządzenia.

Dla uniknięcia przeto wątpliwości co do czasu mocy obowiązującej rozporządzeń, wydanych bez zgody wydziału wojewódzkiego, względnie celem uniknięcia ewentualnego zakwestjonowania rozporządzenia przez sądy — należy:

a) w przypadku, gdy zgodę wydziału wojewódzkiego uzyskano „w ciągu 3 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia", — fakt ten przed upływem rze-

czonego 3-miesięcznego terminu podać do wiadomości w drodze obwieszczenia w Dzienniku Wojewódzkim (wzór Nr. 1);

jeżeli wydział wojewódzki wyraził zgodę, z zastrzeżeniem wprowadzenia pewnych poprawek, należy je wszystkie przytoczyć w obwieszczeniu, a następnie zamieścić uzupełniony poprawkami wydziału wojewódzkiego jednolity tekst rozporządzenia porządkowego (wzór Nr. 2);

b) w przypadku przeciwnym, t. j. nieuzyskania zgody wydziału wojewódzkiego w ciągu trzech miesięcy, należy przeprowadzić ponownie normalną procedurę, przewidziną w art. 109 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. dla wydania rozporządzenia porzadkowego.

Wymogi formalne, przepisane art. 110 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r., winny być bezwarunkowo zachowane; niezachowanie ich bowiem może spowodować uznanie nieważności rozporządzenia w razie jego zaskarżenia.

Niezależnie od wymogów rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r., winny być poza tem zachowane te zewnętrzne formy aktów ustawodawczych, jakie drogą zwyczajową zostały w ustawodawstwie polskiem przyjęte.

W szczególności o ile chodzi o formę rozporządzeń porządkowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych gwoli zachowania zewnętrznej jednolitości legislacyjnej w tym względzie, zwraca uwagę na następujące szczegóły:

1) Tytuł rozporządzenia porządkowego winien brzmieć:

„Rozporządzenie porządkowe wojewody (np. poleskiego) z dnia .... 1928 r.

w sprawie: ....

2) Wstęp rozporządzenia porządkowego winien być ujęty w następujących wyrazach:

„Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą wydziału wojewódzkiego zarządzam, co następuje:

3) Poszczególne postanowienia winny być oznaczone zapomocą § (a nie artykułów), kolejno numerowanych.

4) Przepisy materjalne, zawierające nakazy lub zakazy, winny być ujęte w formie zwięzłej i zrozumiałej, należy unikać w przepisach rozwlekłości i uzasadniania celu rozporządzenia porządkowego; cel winien wynikać jasno z samej treści zakazu lub nakazu.

5) Wobec wyposażenia rozporządzeń w rygor karny przez rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. wystarcza powołanie w jednym z końcowych §§ postanowienia art. 111 cyt. rozporz. w formie np. „przekroczenie niniejszego rozporządzenia podlega karze, wskazanej w art. 111 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nadmienia jednakże, iż P. P. Wojewodowie, jako dysponujący uprawnieniem z art. 111 rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. mogą w swych rozporządzeniach porządkowych zagrażać, zależnie od wagi przepisów, także wymiarem kary niższym od wskazanego w art. 111. W tych ostatnich wypadkach należy art. 111 powołać we wstępie rozporządzenia (obok art. 108 pkt. 2) zamiast cytować w tekście samego paragrafu, jak to wyżej wskazano.

6) Moc obowiązująca rozporządzenia porządkowego może się rozciągać na obszar całego województwa lub na jego części; w tym drugim wypadku należy wskazywać wyraźnie według nazw jednostki administracyjne, na obszarze których rozporządzenie ma obowiązywać.

7) Termin wejścia w życie winien być ze względów praktycznych wskazany w rozporządzeniu porządkowem, przyczem winien on uwzględniać możliwości faktyczne wejścia w życie nowej normy. Wskazanie terminu wejścia w życie nie stanowi jednak wymogu koniecznego, a to ze względu na postanowienia ustępu trzeciego art. 38 rozporządzenia z dn. 19 stycznia 1928 r.

8) Rozporządzenie porządkowe winno być zaopatrzone w podpis wraz z tytułem „wojewoda".

Wobec brzmienia art. 31 pkt. 5, 108 i 109 rozporządzenia z dnia 19 stycznia 1928 r. rozporządzenia porządkowe winny być podpisywane wyłącznie przez wojewodę lub urzędnika, który pełni funkcje wojewody, przez wicewojewodę zaś tylko w wypadku, przewidzianym w ustępie czwartym art. 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r.

III.

Przedkładanie projektów rozporządzeń porządkowych Ministerstwu do aprobaty.

Projekty rozporządzeń porządkowych należy przedkładać przed ich wydaniem Ministerstwu Spraw Wewnętrznych celem uzyskania wstępnej aprobaty i bez mej uprzedniej zgody rozporządzeń tych nie należy wydawać. Obowiązek przedkładania projektów odnosi się do wszystkich rozporządzeń porządkowych (z art. 108 pkt. 2) rozp. o organiz. władz adm. og.) oraz tych rozporządzeń wykonawczych (art. 108 pkt 1 a) i b), które dotyczą administracji spraw wewnętrznych (art. 27 pkt. 1).

Do każdego projektu powinno być dołączone szczegółowe uzasadnienie wyjaśniające potrzebę jego wydania oraz zawierające umotywowanie poszczególnych projektowanych przepisów.

W wypadkach szczególnie wyjątkowych, gdy zwłoka w wydaniu rozporządzenia porządkowego grozi niebezpieczeństwem, mogą P. P. Wojewodowie wydawać zgodnie z dawniej już udzielonem upoważnieniem rozporządzenia porządkowe bez uzyskania uprzednio mej zgody, jednak z obowiązkiem równoczesnego przedłożenia Ministerstwu Spraw Wewnętrznych odpisu wydanego rozporządzenia. Rozporządzenia o charakterze tak naglącym będą jednak zdarzały się głównie w działach zespolonych z administracją ogólną; niemniej zaś w dziale administracji spraw wewnętrznych.

Natomiast w wypadkach, gdy Ministerstwo Spraw Wewnętrznych rozsyła wzory poszczególnych rozporządzeń porządkowych celem ich ewentualnego wydania na obszar poszczególnych województw w miarę zachodzącej potrzeby, odpada obowiązek przesyłania Ministerstwu projektu przed jego ogłoszeniem, o ile P. P. Wojewodowie nie zamierzają do zaprojektowanego rozporządzenia wprowadzić zmian merytorycznych.

Przedkładanie mi nadal przez P. P. Wojewodów projektów rozporządzeń przed ich wydaniem uważam nadal za konieczne z następujących powodów:

1) Nadesłane mi dotąd projekty rozporządzeń porządkowych, jako też publikowane w Dziennikach Wojewódzkich inne rozporządzenia (wykonawcze) P. P. Wojewodów przekonywują mnie, że urzędy wojewódzkie przeważnie nie posiadły jeszcze w dostatecznej mierze techniki legislacyjnej i pod tym względem kontrola ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych jest nadal niezbędna.

2) Projekty rozporządzeń, wychodzące z urzędów wojewódzkich nie są również wolne od błędów pod względem materjalnym, w szczególności pod względem oceny i zastosowania podstaw prawnych, na których się opierają. A zatem i pod tym względem kontrola ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych nie straciła jeszcze swego znaczenia.

3) Należy liczyć się z tem, iż wydawanie licznych rozporządzeń porządkowych w 16 województwach kryje w sobie pewne niebezpieczeństwo, w szczególności:

a) niebezpieczeństwo wytworzenia się pewnego rodzaju ustawodawstwa partykularnego, nawet tam, gdzie niema ku temu istotnej potrzeby. Jakkolwiek bowiem mogą istnieć pewne materje, które powinny być unormowane w sposób w różnych województwach odmienny, a to ze względu na odmienne warunki miejscowe, to z drugiej strony w większości wypadków te rozporządzenia porządkowe mogą i powinny być na obszarze całego Państwa lub znacznej jego części jednolite;

b) rozbieżność norm porządkowych w poszczególnych województwach może stanowić duże utrudnienia dla ludności, w szczególności dla tych osób, które przenoszą się z jednego obszaru do drugiego, jako też duże utrudnienie dla organów wykonawczych (Policji) przy przenoszeniu funkcjonarjuszów z jednego województwa do drugiego.

4) Uważam, iż środkiem uzgadniania różnic w normach prawno-porządkowych na obszarze różnych województw jest ogłaszanie w drodze okólnika, drukowanego następnie w Dzienniku Urzędowym M. S. Wewn. wzorowych rozporządzeń porządkowych dla pewnych zagadnień.

Ma to następujące strony dodatnie:

a) pozwala założyć w Min. Spr. Wen. centralną ewidencję rozporządzeń porządkowych, które w sumie dadzą w przyszłości materjał do opracowania jednolitego kodeksu policyjnego;

b) pozwala ujednolicić rozporządzenia porządkowe zarówno pod względem materjalnym, jak techniczno-legislacyjnym;

c) pozwala wszystkim P. P. Wojewodom korzystać wzajemnie z inicjatywy, podjętej przez innych wojewodów w zakresie spraw porządkowych.

IV.

Wkońcu poza powyższemi wskazaniami Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę na następujące sprawy, które jako przeważnie nieunormowane ogólnie osobnemi przepisami, mogą być w poszczególnych województwach regulowane rozporządzeniami porządkowemi.

a) w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa publicznego, względnie życia, zdrowia i mienia obywateli — sprawy: ślizgawek, ogradzania t. zw. glinianek i czerpania z nich wody do użytku gospodarczego, trzymania bez osłon na straganach ulicznych srodków spożywczych, używania otwartego światła (ognia) na wolnem powietrzu, w zabudowaniach, stodołach i t. d., moczenia lnu i konopi w wodach, płynących w pobliżu domostw, kolekt i zbiórek, gier hazardowych, ochrony zadarnionych sztucznie piasków lotnych i t. p.

b) w dziedzinie spokoju i porządku publicznego — sprawy: wywieszania prowokujących uczucia ludności oznak, napisów i rysunków, procederu grajków i kuglarzy ulicznych (o ile nie podpada pod pojęcie przemysłu), pędzenia bydła przy pomocy psów i t. p.

Wskazane wyżej sprawy są podane jedynie przykładowo; przytem zauważa się, iż niektóre z nich są w poszczególnych dzielnicach częściowo (w mniejszym lub większym zakresie) unormowane. Zamierzając normować w drodze rozporządzenia porządkowego pewne stosunki, t. j. wydać nakaz lub zakaz spełniania pewnych czynności, należy przedewszystkiem zbadać je pod kątem widzenia materjalnych, wyżej pod I wskazanych przesłanek dopuszczczalności ich normowania.

Ostateczne opracowanie tekstu rozporządzeń porządkowych winno być w urzędzie wojewódzkim scentralizowane w wydziale ogólnym i powierzane urzędnikom z wykształceniem prawniczem.

Nadsyłane w myśl części III ust. 1 niniejszego okólnika projekty rozporządzeń porządkowych winny być ujęte — zgodnie z wyżej podanemi wytycznemi w formie ostatecznego tekstu, jaki ma być ogłoszony w Dzienniku Wojewódzkim.

Jednocześnie uchyla się następujące zarządzenia:

1) okólnik Nr. 139 z dn. 30/VII. 1928 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1189),

2) okólnik Nr. 222 z dn. 16/XI. 1928 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1190),

3) okólnik Nr. 84 z dn. 17/IV. 1929 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1193),

4) okólnik Nr. 35 z dn. 13/III. 1930 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1195).

Wzór Nr. 1.

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY ....

z dnia .... (miesiąca) .... r.

w sprawie rozporządzenia porządkowego o ....

Na podstawie § 2 pkt. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) podaję do wiadomości co następuje:

.... (ski) Wydział Wojewódzki na posiedzeniu w dn. .... r. wyraził zgodę na rozporządzenie porządkowe Wojewody .... z dn. .... (miesiąca) .... r. o ...., ogłoszone w .... Dzienniku Wojewódzkim Nr. .... pod pozycją ....

WOJEWODA:

Wzór Nr. 2.

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY ....

z dnia .... (miesiąca) .... r.

w sprawie rozporządzenia porządkowego o ....

Na podstawie § 2 pkt. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 648) podaję do wiadomości co następuje:

.... (ski) Wydział Wojewódzki na posiedzeniu w dn. .... (miesiąca) .... r. wyraził zgodę na rozporządzenie porządkowe Wojewody .... z dn. .... (miesiąca) .... r. o ...., ogłoszone w .... Dzienniku Wojewódzkim Nr. .... pod pozycją ...., wprowadzając w niem następujące zmiany:

1) w § 1 skreślono wyrazy ....
2) w § 2 po wyrazach .... dodano wyrazy ....
3) w § 5 dodano nowy ustęp trzeci następującej treści: „ .... "
4) (i t. d.).

Wobec powyższych zmian jednolity tekst wymienionego wyżej rozporządzenia porządkowego brzmi następująco:

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody ....

z dnia .... (miesiąca) .... r.

o ....

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1 (i t. d.).

Nr. 15, poz. 179. Okólnik Nr. 114 z dnia 17 września 1932 r.

(SF. 61/1/5) o opłatach na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem wojewody śląskiego).

Celem usunięcia wątpliwości, powstałych przy poborze opłat na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym na podstawie rozporządzenia Prezydenta z dnia 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664), wyjaśniam w porozumieniu z Panem Ministrem Skarbu co następuje:

Do art. 9. 1) Opłaty od kwitów komornianych dotyczą wszystkich kwitów, wystawionych i płatnych od dnia 1 września 1932 r. począwszy.

2) Stosownie do pkt. 1 kwity, wystawione i płatne we wrześniu i październiku i t. d., aczkolwiek opiewają na komorne za miesiące, poprzedzające wejście w życie rozporządzenia (a więc sierpień, lipiec i t. d.), jak również kwity, opiewające na komorne zarówno za miesiące wolne od opłat, jak i za miesiące, opłatami temi obciążone — podlegają opłatom stosownie do art. 9 rozporządzenia.

Przykłady: a) Komorne wynosi 120 zł. miesięcznie. Kwit wystawiony 8. IX. 1932 r. i dotyczył komornego za lipiec i sierpień 1932 r. Opłata od kwitu komornianego wynosi: 0,5 zł. $\times$ 2 = 1 zł.

b) Komorne j. w. Kwit wystawiony 8. IX. 1932 r. za 3 miesiące: lipiec, sierpień i wrzesień 1932 r. Opłata od kwitu komornianego wynosi: 0,50 zł. $\times$ 3 = 1,50 zł.

3) W razie wystawienia kwitów komornianych na część należności (w wypadku ratalnego uiszczenia komornego) obowiązek uiszczenia od nich całkowitej opłaty, przewidzianej w art. 9 rozporządzenia, ciąży na właścicielu nieruchomości z chwilą otrzymania ostatniej raty. Fakt ratalnego uiszczenia komornego należy odnotować w rubryce „Uwagi" wykazu opłat od kwitów komornianych, przewidzianego jako załącznik 1 do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26. VIII. 1932 r.

4) Za kwit komorniany w rozumieniu art. 9 rozporządzenia rozumie się wszelki dowód potwierdzenia wpłaty komornego, a więc również odcinek blankietu nadawczego pocztowego, Pocztowej Kasy Oszczędności i innych instytucyj pieniężnych.

5) Opłaty od kwitów komornianych uiszczają wszyscy właściciele nieruchomości, niezależnie od tego, czy chodzi o osobę fizyczną, czy prawną (spółki akcyjne, spółdzielnie i t. p., jako właściciele domów).

6) Zwolnieniu od opłat podlegają kwity komorniane od lokali mieszkalnych 1 i 2-izbowych, natomiast zwolnieniu temu nie podlegają kwity za komorne od wszelkich innych lokali, jako to przemysłowych, handlowych itp.

Do art. 10. Za cenę biletu wstępu rozumie się cenę, pobieraną od widza łącznie z komunalnym podatkiem widowiskowym, natomiast bez uwzględnienia opłaty na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża.

Do art. 14. Opłaty od schowków (safesów) uiszcza przedsiębiorca jedynie w tym wypadku, gdy zainkasował ją od osób biorących w najem schowki. Gdy te osoby nie uiściły należnej opłaty, przedsiębiorca może zawiadomić o tem odnośny urząd skarbowy celem przeprowadzenia egzekucji.

Do art. 16. 1) Opłaty od domowego spożycia gazu od dnia 1 września 1932 r. począwszy. Stąd rachunki, wystawione nawet po tym dniu, odnoszące się jednak do zużycia gazu w miesiącach poprzednich nie podlegają opłacie, przewidzianej w art. 16 rozporządzenia.

2) W wypadku, gdy rachunek za gaz obejmuje łączne zużycie gazu zarówno po 1 września 1932 r., jak i przed tym dniem, opłacie 5%-ej podlega zużycie gazu jedynie wtedy, kiedy okres, podlegający opłacie, jest równy lub większy od okresu, niepodlegającego opłacie, przyczem 5% opłata odnosi się wówczas do całkowitego zużycia gazu, wskazanego na rachunku.

Przykład: Cena 1 m^3 wynosi 27 groszy. Licznik wykazał za czas od 20. VIII. 1932 r. do 20. IX. 1932 r. zużycie 20 m^3. Ponieważ rachunek dotyczy 20 dni września, należy pobrać opłatę 5%-ową, która wyniesie:

$$\frac{(27 \times 20).\ 5}{100} = 27 \text{ groszy.}$$

3) Jeżeli gazownia ze względów technicznych nie wystawia formalnych rachunków, a posługuje się specjalnemi obliczeniami (tabelkami), wówczas inkasent powinien do sumy, wynikającej z obliczenia, dodać opłatę 5⁰/₀-ową i zażądać od konsumenta uiszczenia tej dopłaty.

4) Za domowe spożycie gazu nie uważa się spożycia gazu w urzędach państwowych i komunalnych oraz szpitalach i t. p. instytucjach użyteczności publicznej, chyba że dla zużycia gazu na cele wyłącznie domowe (np. w lokalach zamieszkałych przez urzędników, woźnych i t. p., a znajdujących się w gmachu urzędu, czy szpitalach) znajdują się osobne liczniki gazowe.

5) Charakter przemysłowy nadaje lokalowi i zwalnia go od ponoszenia 5⁰/₀-ej opłaty jedynie posiadanie przez jego lokatora świadectwa przemysłowego z tytułu zajęcia, wykonywanego w tym lokalu.

Powyższe wyjaśnienia zechcą P. P. Wojewodowie podać do wiadomości zarządom interesowanych związków komunalnych na podległych Panom obszarach.

Nr. 15, poz. 182. Okólnik Nr. 117 z dnia 30 września 1932 r.

(Wojsk. F. 5/3) o podatku wojskowym.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z zachodzącemi wątpliwościami co do stosowania przepisów okólnika Nr. 46 z dnia 13. IV. b. r. Nr. Wojsk. F. 5/1 w sprawie opodatkowania zasadniczym podatkiem wojskowym osób należących do roczników starszych Min. Spr. Wewn. w porozumieniu z Min. Spr. Wojsk. wyjaśnia co następuje:

Nie podlegają wogóle obowiązkowi opłacania podatku wojskowego osoby należące do roczników 1883—1897. Roczniki te bowiem powołane były do szeregów nie drogą normalnego poboru, lecz na skutek mobilizacji.

Z roczników 1898 i młodszych są także zwolnione od opłacania podatku wojskowego osoby, które stawały do poboru począwszy od roku 1925 i są:

1) inwalidami wojskowymi zarówno polskimi, jak też z armij zaborczych, gdyż cierpienia ich powstały w związku ze służbą wojskową i

2) byli żołnierze armij zaborczych, których czasokres czynnej służby wojskowej przekracza 5 miesięcy kalendarzowych.

Natomiast podlegają obowiązkowi płacenia podatku wojskowego — między innemi również osoby, które zgłosiły się do poboru w roku 1925 i następnych na terenie górnośląskiej części województwa śląskiego, urodzone w roku 1903 i młodsze, a w Małopolsce wschodniej — osoby urodzone w roku 1900 i młodsze.

Nr. 15, poz. 183. Pismo Nr. GL. 61 a/2 z dnia 12 września 1932 r.

o obowiązku zawiadamiania o toku załatwienia.

P. P. Wojewodom i Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy.

Przesyłam do wiadomości z poleceniem stosowania tej samej zasady w stosunku do urzędów równorzędnych i podwładnych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
Nr. GL. 61 a/2.
Warszawa,
dnia 12 września 1932 r.

Do

P. P. Dyrektorów Departamentów I—IV, P. P. Szefów Biur, P. P. Naczelników Wydziałów, P. P. Urzędników M-stwa Spraw Wewnętrznych.

Zauważyłem, iż poszczególne Wydziały Min. Spr. Wewn., nadając bieg czy to pewnym sprawom poruszonym przez wojewodów, czy też pismom otrzymanym z innych Ministerstw i urzędów centralnych — nie zawiadamiają o tem ani zainteresowanych wojewodów ani odnośnych urzędów, czyniąc to dopiero przy sposobności ostatecznego załatwienia sprawy. Wskutek tego przez cały czas trwania korespondencyj przedstanowczych, czy też w okresie, kiedy odnośna sprawa jest przedmiotem rozważań M. S. Wewn. — co trwa nieraz dłuższy czas — odnośni wojewodowie względnie Ministerstwa lub inne urzędy, są pozbawieni całkowicie wiadomości o tem, czy i jaki bieg Ministerstwo nadało poruszonym przez nich sprawom. Wobec tego przypominam, iż § 67 Regulaminu M. S. Wewn. zawiera następujące postanowienia:

„1) We wszystkich ważniejszych sprawach (organizacyjnych, etatowych, legislacyjnych, politycznych itp.), co do których władze podległe wystąpiły do Ministerstwa z inicjatywą względnie wnioskami, — a których załatwienie nie będzie możliwe w okresie 4 tygodni, — należy z końcem tego okresu udzielać odnośnym władzom pisemnej informacji o przebiegu i stanie załatwienia, względnie o możliwości i przypuszczalnym terminie realizacji odnośnych wniosków. To samo odnosi się do spraw skierowanych do Ministerstwa Spr. Wewn. przez inne Ministerstwa lub urzędy centralne".

„2) O załatwieniu ważniejszych spraw czy to w formie ostatecznej, czy też przedstanowczej — należy bezwarunkowo zawiadamiać te władze i urzędy, udzielając im z reguły odpis załatwienia do wiadomości i zamieszczając w miarę potrzeby na piśmie rozdzielnik".

Zechcą Panowie stosować się ściśle do powyższego przepisu.

Minister
Bronisław Pieracki.

Nr. 15, poz. 186. Pismo Nr. GL. 43-1-7/37 z dnia 29 września 1932 r.

o referentach elektrycznych w urzędach wojewódzkich.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego) i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Stosownie do życzenia wyrażonego przez Pana Ministra Przemysłu i Handlu w piśmie do Min. Spr. Wewn. z dnia 28 czerwca r. b. Nr. O. Pr. X. 67/115 zechce Pan Wojewoda bezzwłocznie o ile się to dotąd nie stało, przenieść referenta (ów) spraw elektrycznych z Wydziału Robót Publicznych do Wydziału Przemysłowego — względnie do tego oddziału w Wydziale Administracyjnym, który załatwia sprawy przemysłowe. Referenci ci pozostają nadal na etacie Przemysłu i Handlu.

Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Wprowadzony w drodze rozporządzenia policyjnego system oczyszczania ulic w mieście Bydgoszczy przez t. zw. Tabor Miejski jest urządzeniem komunalnem w rozumieniu art. 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z 11 sierpnia 1923 poz. 747 Dz. Ust., z którego korzystają wszyscy właściciele nieruchomości, położonych przy ulicach, placach i t. d., przez ten tabor oczyszczanych, a w konsekwencji obowiązani są do ponoszenia opłat, w cytowanym wyżej artykule przewidzianych.

(Wyrok z 20 lutego 1931. L. rej. 1651/29).

MIEJSKIE
ZAKŁADY CERAMICZNE

(WAPIENNIKI, CEGIELNIA, BETONIARNIA,
KAMIENIOŁOMY, ORAZ DOSTAWA WSZEL-
KICH MATERJAŁÓW BUDOWLANYCH)

W KRAKOWIE BIURO CENTRALNE UL. BASZTOWA 10.

» » TELEFON NR. 114-72. « «

KOMUNALNA

KASA OSZCZĘDNOŚCI
MIASTA KRAKOWA

UL. SZPITALNA 15 (GMACH WŁASNY).

RACHUNEK ŻYROWY W BANKU POLSKIM I CZEKOWY W P. K. O. (KRAKÓW) NR. 410.000.
NRA TELEFONÓW: 103.56, 120.65, 156.08, 173-40.

Z Komunalną Kasą Oszczędności miasta Krakowa połączony jest Zakład Zastawniczy na zastawy ruchome.

PRZYJMUJE

WKŁADKI OSZCZĘDNOŚCIOWE W ZŁOTYCH LUB W DOLARACH

i płaci aż do odwołania od wkładek złotowych 6% do 8%, od wkładek dolarowych 3% do 5½% zależnie od terminów wypowiedzenia.

◆

Za wszelkie wkłady i ich oprocentowanie ręczy gmina miasta Krakowa. Książeczki wkładkowe Kasy Oszczędności posiadają bezpieczeństwo pupilarne.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.